ASETUKSET

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1194/2013,

annettu 19 päivänä marraskuuta 2013,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka Euroopan komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Väliaikaiset toimenpiteet

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', otti 27 päivänä toukokuuta 2013 Argentiinasta ja Indonesiasta, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevan biodieselin tuontia koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön asetuksella (EU) N:o 490/2013 ([2]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus'.

(2) Menettely pantiin vireille 29 päivänä elokuuta 2012 ([3]), kun niiden unionin tuottajien puolesta, jäljempänä 'valituksen tekijät', joiden tuotanto muodostaa yli 60 prosenttia biodieselin kokonaistuotannosta unionissa, oli tehty valitus.

(3) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 5 kappaleessa todetaan, polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus koski 1 päivän heinäkuuta 2011 ja 30 päivän kesäkuuta 2012 välistä ajanjaksoa, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon arvioinnin kannalta merkittävien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2009 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. Myöhempi menettely

(4) Sen jälkeen kun väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönoton perusteina olleista olennaisista tosiasioista ja huomioista oli ilmoitettu, jäljempänä 'alustavien päätelmien ilmoittaminen', useat osapuolet ilmoittivat kirjallisesti näkökantansa alustavista päätelmistä. Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi.

(5) Komissio jatkoi lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista. Asianomaisten osapuolten esittämät suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin, ja alustavia päätelmiä muutettiin tarvittaessa niiden mukaisesti.

(6) Sen jälkeen kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottoa Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksensa lopullisista päätelmistä.

(7) Asianomaisten osapuolten toimittamia huomautuksia tarkasteltiin, ja ne otettiin soveltuvin osin huomioon.

B. OTANTA

(8) Koska Argentiinassa ja Indonesiassa toimivien vientiä harjoittavien tuottajien otannasta ei tehty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 10–14 ja 16–20 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

([1]) EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) EUVL L 141, 28.5.2013, s. 6.
([3]) EUVL C 260, 29.8.2012, s. 8.

(9) Yksi asianomainen osapuoli pyysi lisätietoja unionin tuottajia koskevan otoksen edustavuudesta sekä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 23 kappaleessa tarkoitetun alustavan valinnan että kyseisen asetuksen johdanto-osan 83 kappaleessa tarkoitetun lopullisen valinnan yhteydessä.

(10) Otokseen alustavasti valittujen unionin tuottajien osuus oli 32,5 prosenttia biodieselin tuotannosta unionissa tutkimusajanjaksolla. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 24 kappaleessa esitettyjen muutosten jälkeen lopulliseen otokseen sisältyi kahdeksan yritystä, joiden yhteenlaskettu osuus unionin tuotannosta on 27 prosenttia. Sen vuoksi otoksen katsottiin edustavan unionin tuotannonalaa.

(11) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että kaksi otokseen valittua unionin tuottajaa olisi jätettävä otoksen ulkopuolelle, koska niillä on yhteyksiä argentiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin. Väitetty yhteys tutkittiin ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa ja komission päätelmiä, jotka on jo julkaistu väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 82 kappaleessa.

(12) Kaikki argentiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien ja kahden edellä tarkoitetun otokseen valitun yrityksen väliset väitetyt yhteydet tutkittiin uudelleen. Niiden välillä ei todettu olevan sellaista suoraa yhteyttä, minkä perusteella kumpikaan unionin tuottajista pitäisi jättää otoksen ulkopuolelle. Otosta ei siis muutettu.

(13) Toinen asianomainen osapuoli väitti, että komission menettely unionin tuottajien valitsemiseksi otokseen oli virheellinen, koska komissio ehdotti otosta jo ennen tutkimuksen aloittamista.

(14) Tämä väite hylätään. Komissio ei valinnut lopullista otosta ennen tutkimuksen aloittamista ja noudatti perusasetuksen säännöksiä kaikilta osin.

(15) Koska asiaan liittyviä muita väitteitä tai huomautuksia ei ole esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 22–25 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

C. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Johdanto

(16) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29 kappaleessa todetaan, tarkasteltavana oleva tuote on alustavan määritelmän mukaisesti Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevat rasvahappomonoalkyyliesterit ja/tai parafiiniset kaasuöljyt, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, puhtaassa muodossa tai seokseen sisältyvinä, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97, 3826 00 10 ja ex 3826 00 90, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', josta käytetään yleisesti nimitystä 'biodiesel'.

2. Väitteet

(17) Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että toisin kuin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 34 kappaleessa todetaan, Indonesiassa tuotettu palmumetyyliesteri (PME) ei ole samankaltainen tuote kuin rapsimetyyliesteri (RME) ja muut unionissa tuotetut biodieselit tai Argentiinassa tuotettu soijametyyliesteri (SME), koska PME:n CFPP on paljon korkeampi, mikä tarkoittaa, että se sekoitetaan ennen käyttöä unionissa.

(18) Tämä väite hylätään. Indonesiassa tuotettu PME kilpailee unionissa tuotetun biodieselin kanssa, joka ei ole yksinomaan RME:tä vaan myös palmuöljystä ja muista syöteöljyistä valmistettua biodieseliä. PME:tä voidaan käyttää kaikkialla unionissa kaikkina vuodenaikoina samalla tavoin kuin RME:tä ja SME:tä, jos sitä sekoitetaan ennen käyttöä muihin biodieseleihin. PME on siten vaihdettavissa unionissa valmistettuun biodieseliin ja on näin ollen samankaltainen tuote.

(19) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 35 kappaleen mukaan yksi indonesialainen tuottaja pyysi, että fraktioidut metyyliesterit jätetään menettelyn kohteena olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Sama tuottaja pysyi kannassaan alustavien päätelmien ilmoittamista koskevissa huomautuksissaan ja toisti ennen alustavien päätelmien ilmoittamista esittämänsä väitteen.

(20) Unionin tuotannonala kuitenkin kiisti tämän väitteen sillä perusteella, että fraktioidut metyyliesterit ovat biodieseliä, ja ne olisi säilytettävä tuotteen määritelmässä.

(21) Alustavan vaiheen jälkeen saatujen huomautusten perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 36 kappaleeseen sisältyvä komission päätös. Vaikka eri rasvahappojen metyyliestereillä on eri CAS-numeroita (Chemical Abstracts Service), niiden valmistamiseen käytetään eri menetelmiä ja niillä on erilaisia mahdollisia käyttötarkoituksia, fraktioidut metyyliesterit ovat silti rasvahappojen metyyliestereitä, ja niitä voidaan käyttää polttoaineena. Koska rasvahappojen metyyliesterien erottaminen toisistaan on vaikeaa ilman kemiallisia analyyseja tuontipaikassa ja tästä seuraa mahdollisuus tullien kiertämisen, jos PME-biodiesel ilmoitetaan palmuöljystä valmistetuksi fraktioiduksi metyyliesteriksi, väite säilyy hylättynä.

(22) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 37 kappaleen mukaan yksi palmunsiemenöljypohjaisen rasvahapon metyyliesterien (PKE) eurooppalainen tuoja pyysi, että kyseisen tuotteen tuontiin sovelletaan tullinalennusta tietyn käyttötarkoituksen perusteella tai että tuote jätetään menettelyn kohteena olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

(23) Unionin tuotannonala esitti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen huomautuksensa PKE:n tuonnin tullinalennuksesta tietyn käyttötarkoituksen perusteella ja ehdotettujen tullien kiertämisen mahdollisuudesta. Se vastusti komission antamaa lupaa käyttää tällaisia järjestelyjä polkumyyntitullista vapauttamiseksi sillä perusteella, että biodiesel on luonteeltaan vaihdantakelpoista: muuhun kuin polttoainekäyttöön ilmoitettua biodieseliä voidaan käyttää polttoaineena, koska sillä on samat fyysiset ominaisuudet. PKE:tä on mahdollista käyttää polttoaineena, ja PKE:stä valmistettu tyydyttymätön rasva-alkoholi voidaan jatkojalostaa biodieseliksi. Tullin keinot valvoa tuontia, johon sovelletaan tullinalennusta tietyn käyttötarkoituksen perusteella, ovat rajalliset ja tällaisen järjestelyn käytöstä aiheutuisi merkittäviä taloudellisia rasitteita.

(24) Asiaa koskevan kuulemisen perusteella ja koska muuhun kuin polttoainekäyttöön ilmoitetulla biodieselillä on samat fyysiset ominaisuudet kuin polttoaineena käytettävällä biodieselillä, tässä tapauksessa ei ole aiheellista sallia PKE:n tuonnissa tullinalennusta tietyn käyttötarkoituksen perusteella.

(25) Yksi saksalainen tuoja toisti pyyntönsä, joka koski tuotteen jättämistä määritelmän ulkopuolelle ja/tai tullinalennusta tietyn käyttötarkoituksen perusteella palmunsiemenöljypohjaisen rasvahapon metyyliesterille (PKE), joka oli tarkoitettu muuhun kuin polttoainekäyttöön EU:ssa. Huomautuksissa toistettiin kanta, joka oli jo hylätty alkuvaiheessa, eikä esitetty uutta näyttöä, joka voisi muuttaa sitä päätelmää, että tullinalennusta tietyn käyttötarkoituksen perusteella ei pitäisi myöntää ja että PKE olisi säilytettävä tuotteen määritelmässä.

(26) Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja viittasi myös väitteeseensä, joka koski tullinalennusta tietyn käyttötarkoituksen perusteella fraktioiduille metyyliestereille, ja pyysi tullinalennusta tietyn käyttötarkoituksen perusteella tällaiselle tuonnille tyydyttyneen rasva-alkoholin valmistusta varten. Kuten edellä on esitetty, kaikki tullinalennusta tietyn käyttötarkoituksen perusteella koskevat pyynnöt on evätty ja kyseisen asianomaisen osapuolen väitteet eivät muuttaneet tätä päätelmää.

3. **Päätelmät**

(27) Koska tarkasteltavana olevasta tuotteesta ja samankaltaisesta tuotteesta ei ole esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29–39 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

D. **POLKUMYYNTI**

1. **Alkuhuomautukset**

(28) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44 ja 64 kappaleen mukaan sekä Argentiinan että Indonesian biodieselin markkinat ovat valtion tiukassa sääntelyssä, ja näin ollen katsottiin, että kotimarkkinamyynti ei tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä. Sen vuoksi samankaltaisen tuotteen normaaliarvo oli määriteltävä perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti. Tätä päätelmää ei ole kiistänyt yksikään asianomainen osapuoli, joten se vahvistetaan.

(29) Sekä Argentiinan että Indonesian tapauksessa alustavasti määritelty laskennallinen normaaliarvo oli laskettu lisäämällä yrityksen omiin todellisiin (ja kirjanpitoon merkittyihin) tuotantokustannuksiin tutkimusajanjaksolla myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja kohtuullinen voittomarginaali. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 45 ja 63 kappaleessa todettiin erityisesti, että komissio tutkii tarkemmin väitteen, jonka mukaan Argentiinan ja Indonesian eriytetty vientivero vääristää raaka-aineiden hintoja, minkä vuoksi kirjanpitoon merkityt tuotantokustannukset eivät vastanneet riittävän hyvin tarkasteltavana olevan tuotteen todellisia tuotantokustannuksia.

(30) Jatkotutkimukset osoittivat, että eriytetty vientivero todella alensi pääasiallisen raaka-aineen kotimaisia hintoja keinotekoisen alhaiselle tasolle, kuten jäljempänä esitetään Argentiinan osalta johdanto-osan 35 kappaleesta eteenpäin ja Indonesian osalta johdanto-osan 66 kappaleesta eteenpäin, sekä vaikutti biodieselin tuottajien kustannuksiin kummassakin asianomaisessa maassa. Tämän havainnon perusteella katsotaan, että tämä pääasiallisten raaka-aineiden kustannusvääristymä olisi otettava huomioon määriteltäessä normaaliarvo kummankin maan osalta, ottaen huomioon sekä Argentiinassa että Indonesiassa vallitseva erityinen markkinatilanne.

(31) Unionin yleinen tuomioistuin on vahvistanut [1], että kun raaka-aineiden hintoja säännellään siten, että ne ovat keinotekoisen alhaisia kotimarkkinoilla, voidaan olettaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannusten vääristyvän. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi unionin toimielimillä olevan tällaisessa tapauksessa oikeus päätellä, että yhtä erää kirjanpidossa ei voida pitää kohtuullisena ja sen vuoksi tällaisen erän voi oikaista.

[1] Ks. esimerkiksi asiassa T-235/08, Acron OAO ja Dorogobuzh OAO v. neuvosto, 7.2.2013 annettu tuomio.

(32) Unionin yleinen tuomioistuin totesi myös olevan perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan perusteella ilmeistä, että normaaliarvoa ei voi laskea asianomaisen osapuolen kirjanpitomerkintöjen perusteella, jos tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantokustannukset eivät käy riittävän hyvin ilmi kyseisestä kirjanpidosta. Tällaista tapausta varten ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä säädetään, että kustannuksia oikaistaan tai ne määritetään muiden tietojen kuin kyseisen kirjanpidon perusteella. Tällaisia tietoja voidaan saada muiden tuottajien tai viejien kustannuksista tai jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei voida käyttää, mitä tahansa muuta hyväksyttävää tietolähdettä käyttäen, mukaan lukien muilta edustavilta markkinoilta saadut tiedot.

(33) Alustavissa laskelmissa käytettiin Argentiinan vientiä harjoittavien tuottajien tuotantokustannuksia laskettaessa soijapapujen todellista kotimaista ostohintaa ja Indonesian tapauksessa raa'an palmuöljyn todellista tileihin merkittyä kustannusta.

(34) Koska eräät tuotantokustannukset – erityisesti pääasiallisen raaka-aineen (Argentiinassa soijaöljy ja soijapavut sekä Indonesiassa palmuöljy) kustannukset – todettiin vääristyneiksi, ne määritettiin kyseisten maiden asianomaisten viranomaisten julkaisemien viitehintojen perusteella. Nämä hinnat vastaavat kansainvälisiä hintoja.

2. **Argentiina**

2.1 *Normaaliarvo*

(35) Kuten edellä mainitaan, komissio on nyt päätellyt, että Argentiinan eriytetty vientivero vääristää kyseisen maan biodieselin tuottajien tuotantokustannuksia. Tutkimus osoitti, että raaka-aineen vientivero (soijapapujen osalta 35 % ja soijaöljyn osalta 32 %) oli tutkimusajanjaksolla merkittävästi korkeampi kuin lopputuotteen vientivero (biodieselin nimellisverokanta 20 % ja tosiasiallinen vero alennuksen jälkeen 14,58 %). Tutkimusajanjaksolla vientiveron erotus oli siis soijapapujen ja biodieselin välillä 20,42 prosenttiyksikköä ja soijaöljyn ja biodieselin välillä 17,42 prosenttiyksikköä.

(36) Soijapapujen ja soijaöljyn vientiveron tason määrittämiseksi Argentiinan maa- ja karjataloudesta ja kalastuksesta vastaava ministeriö julkaisee päivittäin soijapapujen ja soijaöljyn FOB-hinnan eli niin sanotun viitehinnan ([1]). Tämä viitehinta vastaa kansainvälistä hintatasoa ([2]), ja sitä käytetään laskettaessa veroviranomaisille maksettavan vientiveron määrää.

(37) Kotimarkkinahinnat seuraavat kansainvälisten hintojen kehitystä. Tutkimus osoitti, että soijapapujen ja soijaöljyn kotimaisten ja kansainvälisten hintojen ero johtuu vientiverosta ja muista vientiin liittyvistä menoista. Argentiinan maatalousministeriö myös julkaisee soijapapujen ja soijaöljyn kotimaiset viitehinnat "teoreettisina FAS-hintoina" ([3]). Soijapapujen ja soijaöljyn tuottajien saama nettohinta on näin ollen sama riippumatta siitä, myyvätkö ne tuotteen vientiin vai kotimaahan.

(38) Argentiinan biodieselin tuottajien käyttämän pääasiallisen raaka-aineen kotimaisen hinnan todettiin siis olevan maan vientiverojärjestelmästä johtuvan vääristymisen vuoksi keinotekoisesti alhaisempi kuin kansainväliset hinnat, ja sen vuoksi pääasiallisen raaka-aineen kustannukset eivät käyneet riittävän hyvin ilmi tutkimuksen kohteena olevien Argentiinan tuottajien kirjanpitomerkinnöistä, siten kuin perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitetaan ja kuten unionin yleinen tuomioistuin on edellä esitetyn mukaisesti asian tulkinnut.

(39) Sen vuoksi komissio on päättänyt tarkistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaletta ja jättää huomioimatta soijapapujen (biodieselin tuotannossa käytetty pääasiallinen raaka-aine) tosiasialliset kustannukset, siten kuin ne on merkitty asianomaisten yritysten kirjanpitoon, ja korvata nämä kustannukset hinnalla, jonka kyseiset yritykset olisivat maksaneet soijapavuista ilman tällaista hinnan vääristymistä.

(40) Määrittääkseen kustannukset, joita asianomaisille yrityksille olisi aiheutunut soijapapujen ostosta ilman vääristymisen vaikutusta, komissio otti huomioon soijapapujen viitehintojen keskiarvon, joka perustuu Argentiinan maatalousministeriön julkaisemiin FOB-vientihintoihin tutkimusajanjaksolla ([4]).

(41) Argentiinan vientiä harjoittavien tuottajien yhdistys CARBIO ja Argentiinan viranomaiset väittivät, että yrityksille aiheutuneiden kustannusten oikaiseminen perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti on mahdollista vain, jos ne ovat kirjanpitomerkinnät eivätkä yrityksille aiheutuneet kustannukset, jotka eivät vastaa riittävän hyvin tarkasteltavana olevan tuotteen tuottamiseen ja myyntiin liittyviä kustannuksia. Ne totesivat, että komissio käytännössä lisäsi vientiverot yritysten soijapavuista maksamaan hintaan ja siten sisällytti tuotantokustannuksiin erän, joka

([1]) Maa- ja karjataloudesta ja kalastuksesta vastaavan ministeriön päätöslauselma 331/2001.

([2]) Päämarkkinan, jonka katsotaan määrittelevän soijapapujen ja soijaöljyn kansainvälisen hintatason, muodostaa Chicago Board of Trade (CBOT).

([3]) Teoreettinen FAS-arvo lasketaan vähentämällä virallisesta FOB-hinnasta kaikki viennistä aiheutuvat kustannukset.

([4]) http://64.76.123.202/site/agricultura/precios_fob_-_exportaciones/index.php

ei liity tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon tai myyntiin. Lisäksi ne totesivat, että ilmoitusasiakirjassa siteerattu unionin yleisen tuomioistuimen Acron-tuomio ([1]) perustuu WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2.2.1.1 artiklan väärään tulkintaan, että siitä on vireillä muutoksenhaku unionin tuomioistuimessa ja että tosiseikat eroavat joka tapauksessa nyt kyseessä olevasta tapauksesta, sillä raaka-aineiden hinnat eivät Argentiinassa ole säänneltyjä kuten kaasun hinta Venäjällä eivätkä vääristyneitä, koska ne määräytyvät vapaasti ilman valtion väliintuloa ja sen vuoksi Argentiinassa ei ole sellaista markkinatilannetta, jonka perusteella komissio voisi soveltaa perusasetuksen 2 artiklan 5 kohtaa. Ne ilmoittivat, että Argentiinan eriytetty vientivero ei ole ristiriidassa minkään kauppasääntöjen kanssa. Lisäksi CARBIO väitti, että koska vientiveroa ei otettu huomioon vientihintaa vahvistettaessa, komission vertailu laskennallisen normaaliarvon (jossa otetaan huomioon vientiverot) ja vientihinnan (jossa ei oteta huomioon vientiveroja) välillä ei ollut oikeudenmukainen.

Ne jatkoivat väittämällä, että komissio ei myöskään verrannut normaaliarvoa vientihintaan oikeudenmukaisesti, kun se käytti laskennallisen normaaliarvon määrittämiseksi CBOT:ssa määräytyneitä soijapapujen kansainvälisiä hintoja ottamatta vientihinnan määrittämisessä huomioon CBOT:n suojautumistoimintaan liittyviä voittoja tai tappioita (ks. jäljempänä). Lisäksi CARBIO väitti, että kun komissio ainoastaan korvasi tutkimuksen kohteena olevien yritysten kirjaamat kustannukset kansainvälisillä hinnoilla, se ei ottanut huomioon argentiinalaisten tuottajien luontaista kilpailuetua. Lopuksi CARBIO valitti, että komissio ei ottanut huomioon sitä, että jos Argentiinassa ei olisi eriytettyä vientiveroa, soijapapujen CBOT-hinnat olisivat olleet paljon alhaisemmat.

(42) Nämä väitteet on hylättävä. Vaikka olisikin totta, että tapauksen Acron tosiseikat eroavat nyt käsillä olevan tapauksen tosiseikoista, unionin yleisen tuomioistuimen vakiintuneen oikeusperiaatteen mukaan katsotaan kuitenkin, että jos tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantokustannukset eivät käy riittävän hyvin ilmi yritysten kirjanpidosta, niitä ei voi käyttää normaaliarvon laskentaperusteena. Acron-tapauksessa kustannukset eivät käyneet riittävän hyvin ilmi asianomaisten yritysten kirjanpidosta, koska kaasun hinta oli säännelty. Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa todettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon liittyvät kustannukset eivät käy riittävän hyvin ilmi asianomaisten yritysten kirjanpidosta, koska ne ovat keinotekoisen alhaiset Argentiinan eriytetystä vientiverosta aiheutuvan vääristymisen vuoksi. Tämä pitää paikkansa riippumatta siitä, ovatko eriytetyt vientiverojärjestelmät sinällään yleisesti WTO-sopimuksen vastaisia. Lisäksi komissio katsoo unionin yleisen tuomioistuimen tulkinneen polkumyynnin vastaista sopimusta asianmukaisesti. Asiassa China – Broilers ([2]) paneeli totesi, että vaikka polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2.2.1.1 artiklan mukaan tuotantokustannukset lasketaan tavallisesti tutkimuksen kohteena olevan osapuolen kirjanpitomerkintöjen perusteella, tutkiva viranomainen voi kieltäytyä käyttämästä tällaisia merkintöjä, jos se katsoo, että joko i) ne ovat ristiriidassa hyvän kirjanpitotavan kanssa tai ii) niistä ei käy riittävän hyvin ilmi tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvät kustannukset. Jos tutkiva viranomainen päättää poiketa tällä tavoin normista, sen on kuitenkin perusteltava päätöksensä. Tätä tulkintaa noudattaen ja ottaen huomioon eriytetyn vientiveron aiheuttaman vääristymisen, josta seuraa erityinen markkinatilanne, komissio korvasi asianomaisten yritysten kirjaamat pääasiallisen raaka-aineen hankinnasta Argentiinassa aiheutuneet kustannukset hinnalla, joka raaka-aineesta olisi maksettu ilman todettua vääristymistä. Vaikka tulos on puhtaasti numeeriselta kannalta samanlainen, se ei silti tarkoita, että komission käyttämä menettely olisi tarkoittanut vain vientiverojen lisäämistä raaka-ainekustannuksiin. Kulutushyödykkeiden kansainväliset hinnat vahvistetaan kysynnän ja tarjonnan perusteella eikä ole olemassa näyttöä siitä, että Argentiinan eriytetty vientivero vaikuttaisi CBOT-hintoihin. Sen vuoksi kaikki väitteet siitä, että käyttämällä kansainvälistä hintaa komissio ei olisi verrannut normaaliarvoa ja vientihintaa oikeudenmukaisesti, ovat perusteettomia. Sama pätee väitteeseen, jonka mukaan komissio ei ottanut huomioon Argentiinan tuottajien luontaista kilpailuetua, koska yritysten kirjaamien kustannusten korvaaminen johtui ennemminkin raaka-aineen epänormaalin alhaisesta hinnasta kotimarkkinoilla kuin kilpailuedusta.

(43) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 45 kappaleessa selitetään, että koska kotimarkkinamyynti ei tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä, normaaliarvo oli määritettävä perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti lisäämällä 15 prosentin kohtuullinen voittomarginaali. Jotkin vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komission kohtuullisena voittomarginaalina käyttämä prosenttimäärä (15 %) on epärealistisen korkea ja erosi radikaalisti monissa samanlaisilla hyödykemarkkinoilla tehdyissä tutkimuksissa vakiintuneesta käytännöstä (jonka mukaan käytetty voittomarginaali on ollut noin 5 %).

([1]) Asiassa T-235/08, Acron OAO ja Dorogobuzh OAO v. neuvosto, 7.2.2013 annettu tuomio.

([2]) Paneelin raportti China – Anti-Dumping and Countervailing Duty Measures on Broiler Products from the United States (WT/DS427/R, hyväksytty 25. syyskuuta 2013), 7.164 kohta.

(44) Tämä väite on hylättävä. Ensinnäkin ei pidä paikkaansa, että komissio käyttäisi järjestelmällisesti 5 prosentin voittomarginaalia normaaliarvon määrittämisessä. Jokainen tilanne arvioidaan omista lähtökohdistaan, ottaen huomioon tapauksen erityisolosuhteet. Esimerkiksi vuonna 2009 biodieseliä koskevassa tapauksessa Yhdysvaltoja vastaan käytettiin useita erilaisia voittomarginaaleja, joiden painotettu keskiarvo oli selvästi yli 15 prosenttia. Toiseksi komissio tarkasteli myös lyhyen ja keskipitkän aikavälin lainakorkoja Argentiinassa, jotka maailmanpankin tietojen mukaan olivat noin 14 prosenttia. On kohtuullista olettaa, että kaupankäynnistä biodieselin kotimarkkinoilla saatavissa oleva voittomarginaali ylittää vieraan pääoman kustannukset. Lisäksi käytetty voittomarginaali on jopa alhaisempi kuin tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajien tutkimusajanjaksolla saama voitto, joka tosin oli seurausta eriytetyn vientiveron aiheuttamasta kustannusvääristymästä ja valtion sääntelemistä biodieselin kotimarkkinahinnoista. Tämän vuoksi sekä edellä esitetyistä syistä katsotaan edelleen, että 15 prosentin voittomarginaali on kohtuullinen ja Argentiinan suhteellisen uuden pääomavaltaisen teollisuuden saavutettavissa.

(45) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CARBIO ja Argentiinan viranomaiset väittivät, että i) viittaus voittomarginaalin tasoon Yhdysvaltojen tapauksessa oli perusteeton; ii) viittaus keskipitkän aikavälin lainakorkoihin ei ole kaikilta osin looginen; tällaista vertailuarvoa ei ole koskaan käytetty aikaisemmin ja jos sitä käytetään, ei pitäisi viitata Argentiinan korkotasoon, sillä investoinnit on tehty Yhdysvaltain dollareissa yhdessä ulkomaisten tahojen kanssa; iii) argentiinalaisten tuottajien tosiasiallista voittoa ei voi ottaa huomioon erityisen markkinatilanteen vuoksi; ja iv) vertailun vuoksi unionin teollisuuden voittotavoitteeksi oli asetettu 11 prosenttia.

(46) Nämä väitteet on hylättävä. Komissio katsoi, että 15 prosentin voittomarginaali on Argentiinan biodieselteollisuuden tapauksessa kohtuullinen, sillä alan teollisuus oli tutkimusajanjaksolla Argentiinassa vielä nuorta ja pääomavaltaista. Viittauksella Yhdysvaltojen tapauksessa käytettyyn voittomarginaaliin oli tarkoitus kiistää se, että komissio käyttäisi järjestelmällisesti 5 prosentin voittomarginaalia normaaliarvon määrittämisessä. Viittauksella keskipitkän aikavälin lainakorkoihin ei myöskään ollut tarkoitus vahvistaa vertailuarvoa vaan testata käytetyn marginaalin kohtuullisuus. Sama pätee otokseen valittujen yritysten tosiasiallisiin voittoihin. Toisaalta koska normaaliarvo määritetään eri tarkoitusta varten kuin unionin teollisuuden voittotavoite polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin puuttuessa, näiden kahden vertaamisella ei ole asian kannalta merkitystä. Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46 kappaleessa esitetyt päätelmät.

(47) Yksi vientiä harjoittava tuottaja valmistaa biodieseliä osittain omissa laitoksissaan ja osittain riippumattoman tuottajan kanssa tehdyllä jalostuskorvaussopimuksella. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja pyysi, että sen tuotantokustannukset laskettaisiin uudelleen käyttäen sen omien tuotantokustannusten ja sopimuskumppanin tuotantokustannusten eri painotettua keskiarvoa kuin komissio oli käyttänyt alustavassa vaiheessa. Tämä pyyntö tutkittiin ja todettiin oikeutetuksi, joten asianomaisen yrityksen tuotantokustannukset laskettiin uudelleen.

(48) Komissio vastaanotti muitakin tiettyjä yrityksiä koskevia pienempiä väitteitä, mutta ne osoittautuivat kiistanalaisiksi sen jälkeen, kun normaaliarvon laskemisen menetelmää muutettiin edellä kuvaillusti. Sen vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 40–46 kappaleessa esitetyt päätelmät edellä esitetyin muutoksin.

2.2 *Vientihinta*

(49) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 49 kappaleessa esitettiin, että jos vientimyynti unioniin tapahtui unionin alueella sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayritysten kautta, vientihintaan tehtiin oikaisuja myös etuyhteydessä olevan kauppayrityksen voittomarginaalin huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Tätä laskelmaa varten katsottiin kohtuulliseksi viiden prosentin tasoinen voitto. Kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että etuyhteydessä olevan unionissa toimivan kauppayrityksen viiden prosentin voittomarginaali oli hyödykekaupankäynnissä liian korkea ja että sen sijasta olisi käytettävä voitottomuutta tai alhaisempaa prosenttilukua (enintään 2 % yrityksestä riippuen).

(50) Tämän väitteen tueksi ei esitetty näyttöä. Näin ollen vahvistetaan unionin alueella sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayritysten viiden prosentin voittomarginaali.

(51) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CARBIO pysyi edelleen kannassaan, jonka mukaan viiden prosentin voittomarginaali oli liian korkea hyödykekaupankäynnissä, sekä viittasi KPMG:n erityisesti tätä tarkoitusta varten toteuttamaan tutkimukseen, joka toimitettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkistamisen jälkeen komissiolle 1 päivänä heinäkuuta 2013. Komissio katsoi, että tutkimuksen tuloksia ei voitu pitää luotettavina, sillä siinä viitataan analyysiin, johon liittyy rajoituksia. Näiden vuoksi tutkimukseen oli valittu vain pieni määrä kauppayrityksiä, joista puolet ei edes myynyt maataloustuotteita. Tutkimuksen tarjoamaa näyttöä pidetään näin ollen puutteellisena. Sen vuoksi vahvistetaan unionin alueella sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayritysten viiden prosentin voittomarginaali.

(52) Yksi vientiä harjoittava tuottaja valitti, että komissio ei vientihintaa vahvistaessaan ottanut huomioon suojautumiseen liittyviä voittoja tai tappioita, joita tuottajalle aiheutuu tämän myydessä ja ostaessa soijaöljyn futuurisopimuksia CBOT:ssa. Yritys väitti, että suojautuminen on välttämätöntä alan liiketoiminnassa raaka-aineiden hintojen epävakauden vuoksi ja että biodieselin myyjän nettotulot eivät ole peräisin ainoastaan ostajalta vaan niihin vaikuttavat myös suojautumisesta seuraavat voitot (tai tappiot).

(53) Tämä väite on hylättävä, sillä perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdassa todetaan selvästi, että vientihinta on vientiin myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta riippumatta erillisistä – vaikkakin asiaan liittyvistä – suojautumisesta johtuvista voitoista tai tappioista.

(54) Koska vientihinnasta ei ole esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 47–49 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2.3 *Vertailu*

(55) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53 kappaleessa selitetään, että kun vientimyynti tapahtui unionin ulkopuolella sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayritysten kautta, komissio tutki, olisiko tällaisia etuyhteydessä olevia kauppiaita pidettävä palkkiopohjalta toimivina edustajina. Jos näin todettiin olevan, tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti oikaisu kauppiaan saaman nimellisen voittomarginaalin huomioon ottamiseksi.

(56) Yksi yritys väitti, että voittomarginaali, jota komissio käytti unionin ulkopuolella sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppayrityksen nimellisenä voittomarginaalina, oli liian korkea ja että alhaisempi voittomarginaali olisi ollut kohtuullisempi.

(57) Komissio tutki huolellisesti kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan väitteet, mutta tuli siihen tulokseen, että etuyhteydessä olevien kauppayritysten laajan toiminnan vuoksi viiden prosentin voittomarginaalia oli pidettävä kohtuullisena. Sen vuoksi tämä väite on hylättävä.

(58) Koska muita vertailua koskevia huomautuksia ei ole esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 50–55 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2.4 *Polkumyyntimarginaalit*

(59) Kaikki yhteistyössä toimineet argentiinalaiset vientiä harjoittavat yritykset pyysivät, että jos biodieselin tuonnille Argentiinasta määrätään polkumyyntitulli, sen olisi oltava sama kaikille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille ja perustuttava kaikkien otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntitullien painotettuun keskiarvoon. Ne esittivät pyynnön tueksi väitteen, jonka mukaan kaikilla otokseen valituilla tuottajilla on kaupallisia tai muita yhteyksiä toisiinsa: ne tuottavat, myyvät tai lainaavat biodieseliä toisilleen tai vaihtavat sitä keskenään ja monesti usean eri yrityksen tuotteet lastataan samaan alukseen laivattavaksi EU:hun, minkä jälkeen tulliviranomaisten ei ole enää mahdollista tunnistaa ja erottaa eri tuottajien tuotteita. Näiden erikoisten olosuhteiden vuoksi ilmoitettiin, että yksilöllisten tullien määrääminen olisi käytännössä vaikeaa.

(60) Huolimatta siitä, että pyyntö tuli kaikilta vientiä harjoittavilta tuottajilta, joiden keskuudessa on myös tuottajia, joiden yksittäinen polkumyyntimarginaali on alhaisempi kuin painotettu keskimääräinen marginaali, ja huolimatta mahdollisesta yksinkertaistamisesta tulliviranomaisten kannalta pyyntö olisi hylättävä. Väitettyjä käytännön vaikeuksia ei pitäisi käyttää syynä perusasetuksen säännöksistä poikkeamiselle, jos se on vältettävissä. Tässä tapauksessa yritysten tapa vaihtaa, lainata tai muutoin sekoittaa tarkasteltavana olevaa tuotetta ei itsessään tee perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen yksilöllisten tullien soveltamista mahdottomaksi.

(61) Kolme yritystä pyysi nimensä lisäämistä yhteisyössä toimineiden yritysten luetteloon, jotta niihin voitaisiin soveltaa otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden yritysten polkumyyntitullia kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavan jäännöstullin sijasta.

(62) Kaksi näistä kolmesta yrityksestä valmisti jo biodieseliä kotimarkkinoille tai jalostuskorvaussopimuksella muille vientiä harjoittaville tuottajille tutkimusajanjaksolla, mutta ne eivät itse vieneet tuotettaan unioniin. Kolmas yritys ei valmistanut biodieseliä tutkimusajanjaksolla, koska sen laitos oli vasta rakenteilla.

(63) Komissio katsoo, että edellä tarkoitettujen kolmen yrityksen tapauksessa edellytykset yhteistyössä toimivana vientiä harjoittavana tuottajana pitämiselle eivät täyty. Tämä ei koske pelkästään yritystä, joka ei tuottanut biodieseliä tutkimusajanjaksolla, vaan myös yrityksiä, jotka osallistuivat tutkimukseen täyttämällä otantalomakkeen, sillä ne ilmoittivat otantaa koskevassa vastauksessaan selvästi, että ne tuottivat kotimarkkinoille tai kolmansille osapuolille mutta eivät vieneet biodieseliä unioniin omissa nimissään.

(64) Pyyntö on sen vuoksi hylättävä, ja kyseisiin kolmeen yritykseen olisi sovellettava jäännöspolkumyyntitullia.

(65) Kun otetaan huomioon normaaliarvoon ja vientihintaan tehdyt edellä esitetyt oikaisut ja koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 59 kappaleessa oleva taulukko korvataan seuraavasti ja lopulliset polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyyntimarginaali
Louis Dreyfus Commodities SA.	46,7 %
Ryhmä "Renova" (Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A. ja Vicentin S.A.I.C.)	49,2 %
Ryhmä "T6" (Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA)	41,9 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	46,8 %
Kaikki muut yritykset	49,2 %

3. **Indonesia**

3.1 *Normaaliarvo*

(66) Kuten edellä johdanto-osan 28–34 kappaleessa todetaan, komissio on nyt päätellyt, että Indonesian eriytetty vientivero vääristää maan biodieselin tuottajien tuotantokustannuksia ja sen vuoksi tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvät kustannukset eivät käy riittävän hyvin ilmi tutkimuksen kohteena olevien indonesialaisten tuottajien kirjanpitomerkinnöistä.

(67) Sen vuoksi komissio on päättänyt tarkistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaletta ja jättää huomioimatta raa'an palmuöljyn (biodieselin tuotannossa käytetty pääasiallinen raaka-aine) ostosta aiheutuneet tosiasialliset kustannukset, siten kuin ne on merkitty asianomaisten yritysten kirjanpitoon, ja korvata nämä kustannukset hinnalla, jonka kyseiset yritykset olisivat maksaneet raa'asta palmuöljystä ilman tällaista vääristymää.

(68) Tutkimus on vahvistanut, että raa'an palmuöljyn kotimaisessa kaupassa hintataso on merkittävästi alhaisempi verrattuna "kansainväliseen" viitehintaan ja että ero on hyvin lähellä raakaan palmuöljyyn sovellettavaa vientiveroa. Koska eriytetty vientivero rajoittaa raa'an palmuöljyn vientimahdollisuuksia, suuri määrä raakaa palmuöljyä jää saataville kotimarkkinoilla, jolloin sen kotimaisiin hintoihin kohdistuu alennuspaineita. Tästä on seurauksena erityinen markkinatilanne.

(69) Biodieselin vientivero oli tutkimusajanjaksolla 2–5 prosenttia. Samalla ajanjaksolla raa'an palmuöljyn vientivero vaihteli 15–20 prosentin välillä, ja puhdistetun, valkaistun ja hajuttomaksi käsitellyn palmuöljyn vientivero vaihteli 5–18,5 prosentin välillä. Erilaisia tariffeja sovelletaan viitehintojen vastaavan vaihteluvälin mukaan (ne seuraavat kansainvälisiä markkinasuuntauksia eivätkä liity millään tavalla laatueroihin). Öljypalmun hedelmien vientivero on kiinteä 40 prosenttia.

(70) Edellä esitetyn vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaletta tarkistetaan, ja yritysten kirjaama pääasiallisen raaka-aineen (raaka palmuöljy) kustannus korvataan perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti Indonesian viranomaisten julkaisemalla raa'an palmuöljyn viennin viitehinnalla (HPE) ([1]), joka puolestaan perustuu julkaistuihin kansainvälisiin hintoihin (Rotterdam, Malesia ja Indonesia). Tämä oikaisu koskee sekä etuyhteydessä olevilta että etuyhteydettömiltä yrityksiltä ostettua raakaa palmuöljyä. Saman oikeussubjektin sisällä itse tuotetun raa'an palmuöljyn kustannus hyväksytään, koska ei ole näyttöä saman oikeussubjektin sisällä itse tuotetun raa'an palmuöljyn kustannusten vääristymisestä.

(71) Kaikki Indonesian vientiä harjoittavat tuottajat sekä Indonesian hallitus väittävät, että yritysten kirjanpitomerkintöjen mukaisten raa'an palmuöljyn kustannusten korvaaminen Indonesian viennin viitehinnalla ei ole sallittua WTO:n sääntöjen eikä perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaan ja siten laitonta. Tältä osin Indonesian hallitus väitti, että komissio kohtelee Indonesian tasavaltaa väärin pitämällä sitä muuna kuin markkinatalousmaana. Yritysten huomautukset voidaan tiivistää seuraavasti: ensinnäkin komissio ei ole esittänyt mitään syytä poikkeamiselle kirjanpitoon merkityistä todellisista kustannuksista tai osoittanut, että nämä kustannukset eivät vastaisi riittävän hyvin tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon liittyviä kustannuksia, vaan ainoastaan todennut, että kirjanpitoon merkityt kustannukset ovat keinotekoisen alhaisia verrattuna kansainvälisiin hintoihin ja siksi ne olisi korvattava.

Tämä on vastoin WTO:n sääntöjä, joiden mukaan se, voidaanko tiettyä kustannusta käyttää tuotantokustannusten laskemiseen, testataan sillä, liittyykö kyseinen kustannus tuotteen tuotantoon ja myyntiin, eikä sillä, vastaako kustannus riittävän hyvin markkina-arvoa. Toiseksi, vaikka perusasetuksen 2 artiklan 5 kohta mahdollistaa oikaisun tekemisen, kyseistä artiklaa voisi soveltaa vain, jos valtio puuttuu markkinoihin suoraan asettamalla tai sääntelemällä hinnat keinotekoisen alhaiselle tasolle.

([1]) Indonesian viranomaiset ovat vahvistaneet kuukausittain syyskuusta 2011 alkaen HPE-hinnan, joka on kolmesta eri lähteestä saatujen edellisen kuukauden hintatietojen keskiarvo. Nämä lähteet ovat i) CIF Rotterdam, ii) CIF Malesia ja iii) Indonesian hyödykemarkkinat. HPE-hinta vahvistetaan samoista lähteistä mutta FOB-hinnan perusteella. Syyskuuta 2011 edeltävältä tutkimusajanjakson osalta (heinä–elokuu 2011) raa'an palmuöljyn HPE-hinnan vahvistamiseksi käytettiin vertailuarvona ainoastaan Rotterdamin hintaa.

Tässä tapauksessa komissio kuitenkin väittää, että raa'an palmuöljyn hinta on keinotekoisen alhainen vain sille asetetun vientiveron eikä valtion sääntelyn vuoksi. Vaikka tämä pitäisi paikkansa, vaikutuksia kotimaiseen hintaan voi pitää vain sattumanvaraisina tai vientiverojärjestelmän sivuvaikutuksina. Kolmanneksi komissio vetoaa virheellisesti Acron-tuomioon raakaa palmuöljyä koskevan oikaisun laillisuuden perustelemiseksi. Kyseiseen tuomioon on vireillä muutoksenhaku, joten sitä ei voi pitää ennakkotapauksena. Joka tapauksessa Acron-tapauksen olosuhteet olivat erilaiset, sillä se liittyy tilanteeseen, jossa valtio säänteli kaasun hintoja, toisin kuin Indonesian tapauksessa, jossa raa'an palmuöljyn hinnat määräytyvät vapaasti markkinoilla. Lopuksi Indonesian hallitus väitti, että 2 artiklan 5 kohdan mukaisen oikaisun tarkoituksena oli ainoastaan korottaa polkumyyntimarginaaleja verotuksessa ilmenevien erojen vuoksi.

(72) Väite, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukainen oikaisu olisi WTO:n ja/tai unionin sääntöjen perusteella laiton, on hylättävä. Perusasetuksella saatetaan WTO:n polkumyynnin vastainen sopimus osaksi unionin lainsäädäntöä ja sen vuoksi katsotaan, että kaikki kyseisen asetuksen säännökset, 2 artiklan 5 kohta mukaan lukien, ovat johdonmukaisia suhteessa polkumyynnin vastaisesta sopimuksesta johtuviin unionin velvollisuuksiin. Tässä yhteydessä muistutetaan, että perusasetuksen 2 artiklan 5 kohtaa sovelletaan tasavertaisesti sekä markkinatalouksiin että keskusjohtoisiin talouksiin. Kuten edellä mainitaan (johdanto-osan 42 kappale), unionin yleinen tuomioistuin vahvisti asiassa Acron oikeusperiaatteen, jonka mukaan katsotaan, että jos tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantokustannukset eivät käy riittävän hyvin ilmi yritysten kirjanpidosta, niitä ei voi käyttää normaaliarvon laskentaperusteena ja silloin ne voidaan perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti korvata kustannuksilla, jotka vastaavat markkinavoimien määräämiä hintoja. Sen, että Acron-tapauksessa oli kyse valtion sääntelemistä hinnoista, ei voida kuitenkaan tulkita tarkoittavan, että komissio ei voisi soveltaa 2 artiklan 5 kohtaa muunlaiseen valtion väliintuloon, joka vääristää suoraan tai välillisesti tiettyjä markkinoita painamalla hintoja keinotekoisen alhaiselle tasolle. Samanlaiseen tulokseen polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2.2.1.1 artiklan tulkinnasta tuli äskettäin paneeli asiassa China – Broilers. Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa komissio on todennut, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon liittyvät kustannukset eivät käy riittävän hyvin ilmi asianomaisten yritysten kirjanpidosta, koska kustannukset ovat keinotekoisen alhaisia Indonesian eriytetystä vientiverosta aiheutuvan vääristymisen vuoksi. Sen vuoksi komissiolla oli perusteet oikaista raakaa palmuöljyä koskevat kustannukset perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Indonesian hallituksen väitteen osalta todetaan, että 2 artiklan 5 kohdan mukainen oikaisu perustuu toteen näytettyyn eroon raa'an palmuöljyn kotimaisten ja kansainvälisten hintojen välillä eikä eroihin verotuksessa.

(73) Kaksi indonesialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että komissio ei ole onnistunut näyttämään toteen raa'an palmuöljyn hinnan vääristymistä Indonesian kotimarkkinoilla. Niiden mukaan komission perusolettamus siitä, että eriytetty vientivero rajoittaa raa'an palmuöljyn vientimahdollisuuksia ja johtaa siten raa'an palmuöljyn suurten määrien jäämiseen kotimarkkinoille, mikä laskee tuotteen kotimaisia hintoja, ei perustu tosiseikkoihin, koska raakaa palmuöljyä viedään maasta suuria määriä (70 % kaikesta tuotannosta). Joka tapauksessa jos raa'an palmuöljyn kotimarkkinoita pidettäisiinkin eriytetyn vientiveron takia vääristyneinä, myös HPE-hinta on vääristynyt, koska se perustuu kansainvälisiin vientihintoihin, joihin sisältyy vientivero. Sen vuoksi raa'an palmuöljyn HPE-hintaa ei voi pitää asianmukaisena vertailuarvona raa'an palmuöljyn tuotantokustannusten oikaisemiseksi.

(74) Huolimatta siitä, että raakaa palmuöljyä viedään Indonesiasta suuria määriä, tutkinnassa on käynyt ilmi, että raa'an palmuöljyn kotimainen hinta on keinotekoisen alhainen verrattuna kansainvälisiin hintoihin. Lisäksi todettu hintaero on lähellä eriytetyn vientiverojärjestelmän mukaista vientiveroa. Sen vuoksi voidaan kohtuudella päätellä, että kotimarkkinoiden alhainen hintataso on seurausta eriytetyn vientiveron aiheuttamasta vääristymisestä. Lisäksi kulutushyödykkeiden, myös raa'an palmuöljyn, kansainväliset hinnat määräytyvät kysynnän ja tarjonnan perusteella ja siten noudattavat markkinavoimien dynamiikkaa. Ei ole esitetty näyttöä siitä, että markkinavoimat olisivat vääristyneet Indonesian eriytetyn vientiveron vuoksi. Sen vuoksi hylätään väite, jonka mukaan HPE olisi epäasianmukainen vertailuarvo.

(75) Yksi vientiä harjoittava tuottaja, jolla ei ollut todettu olleen edustavaa kotimaista myyntiä (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 60 kappale) väitti, että komissio oli testannut edustavuuden virheellisesti yksittäisten etuyhteydessä olevien yritysten myynnin perusteella kaikkien ryhmään kuuluvien yritysten yhteisen myynnin sijasta. Kyseinen tuottaja myöntää kuitenkin, että tällä väitetyllä virheellä ei ollut vaikutusta sitä koskevaan alustavaan päätelmään. On aihetta muistuttaa, että tämän vientiä harjoittavan tuottajan osalta yksikään etuyhteydessä oleva yritys ei läpäissyt edustavuustestiä. Sen vuoksi on selvää, että vaikka väite olisi perusteltukin, kaikkien etuyhteydessä olevien yritysten kotimaisen myynnin yhteismäärään perustuvalla edustavuustestillä ei olisi voinut olla vaikutusta alustaviin päätelmiin, minkä kyseinen vientiä harjoittava tuottaja itsekin myöntää. Koska asiaan liittyviä muita väitteitä tai huomautuksia ei ole esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 60–62 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

(76) Yksi osapuoli väitti, että sen osalta oli väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaleen yhteydessä määritetty myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset liian suuriksi. Tämän väitteen tutkiminen osoitti, että sekä kotimaisen että vientimyynnin myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset oli sisällytetty normaaliarvon laskelmaan. Tähän tehtiin tarvittavat oikaisut siten, että laskelmassa käytetään ainoastaan kotimaisen myynnin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia.

(77) Yksi osapuoli kyseenalaisti normaaliarvon laskemisen ja erityisesti perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti valitun laskentatavan, siten kuin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 65 kappaleessa esitetään. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa säädetään kolmesta erilaisesta tavasta määrittää myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto siinä tapauksessa, että yrityksen tosiasiallisia tietoja ei voida käyttää. Kyseinen osapuoli väitti, että näitä kolmea tapaa on tarkasteltava niiden esittämisjärjestyksessä ja sen vuoksi 2 artiklan 6 kohdan a ja b alakohdan soveltamista olisi harkittava ensin.

(78) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen tapauksessa näytti siltä, että oli harkittu ainoastaan 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaista tapaa, mutta seuraavissa kappaleissa selitetään, miksi 2 artiklan 6 kohdan a ja b alakohta eivät sovellu tähän tapaukseen.

(79) Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohtaa ei voida soveltaa, sillä tosiasiallisia määriä ei ollut saatavilla yhdeltäkään otokseen valitulta indonesialaiselta (tai argentiinalaiselta) yritykseltä, koska niillä ei ollut myyntiä tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä. Sen vuoksi ei ole saatavilla tietoja muiden (otokseen valittujen) viejien tai tuottajien tosiasiallisista määristä 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan soveltamiseksi.

(80) Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohtaa ei voida soveltaa, sillä kaikilla indonesialaisilla (tai argentiinalaisilla) otokseen valituilla yrityksillä ei ole saman yleisen luokan tuotteiden myyntiä tavanomaisessa kaupankäynnissä.

(81) Kyseinen osapuoli myös väitti 2 artiklan 6 kohdan b alakohtaan liittyen, että perusasetus on ristiriidassa WTO:n määräysten kanssa, koska kyseiseen 2 artiklan 6 kohdan b alakohdassa vaaditaan, että myynti on tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä. Kuten edellä 72 kappaleessa todetaan, perusasetuksella on saatettu WTO:n polkumyynnin vastainen sopimus osaksi unionin lainsäädäntöä ja sen vuoksi katsotaan, että kaikki kyseisen asetuksen säännökset, 2 artiklan 6 kohta mukaan lukien, ovat johdonmukaisia suhteessa polkumyynnin vastaisesta sopimuksesta johtuviin unionin velvollisuuksiin ja että myyntiä tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä koskeva säännös on täysin polkumyyntisopimuksen mukainen.

(82) Sen vuoksi vahvistetaan, että sovellettavaksi on valittu 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti muu hyväksyttävä menetelmä voittomarginaalin laskemiseksi.

(83) Lisäksi useat osapuolet katsoivat, että normaaliarvon laskemiseksi käytetty 15 prosentin voittomarginaali oli liian korkea. Ne väittävät, että väliaikaista tullia koskevasta asetuksesta ei käy ilmi, miten komissio on laskenut 15 prosentin marginaalin, ja näin ollen ne olettavat, että komissio on ottanut 15 prosentin määrän vahinkolaskelmista. Ne väittivät, että monissa muissa kulutushyödykkeitä koskevissa tapauksissa komission käyttämä voittomarginaali on ollut viiden prosentin luokkaa. Useat osapuolet ehdottivat Yhdysvaltojen bioetanolitapauksen voittomarginaalin käyttämistä. Yksi osapuoli ehdotti myös alhaisemman voittomarginaalin käyttöä sen myyntiin, jossa biodieseliä oli sekoitettu mineraalidieselin kanssa. Indonesian hallitus väitti lisäksi, että on kaksinkertaistamista oikaista raa'an palmuöljyn kustannukset 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti, kun samaan aikaan käytetään 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti 15 prosentin voittomarginaalia, joka vastaisi vääristymättömien markkinoiden marginaalia.

(84) Ensinnäkään ei pidä paikkaansa, että komissio käyttäisi järjestelmällisesti viiden prosentin voittomarginaalia normaaliarvon määrittämisessä. Jokainen tilanne arvioidaan omista lähtökohdistaan, ottaen huomioon tapauksen erityisolosuhteet. Esimerkiksi vuonna 2009 biodieseliä koskevassa asiassa Yhdysvaltoja vastaan käytettiin useita erilaisia voittomarginaaleja, joiden painotettu keskiarvo oli selvästi yli 15 prosenttia. Toiseksi, kun otetaan huomioon, että lyhyen ja keskivälin lainakorot Indonesiassa ovat Maailmanpankin tietojen mukaan noin 12 prosenttia, on kohtuullista olettaa, että kaupankäynnistä biodieselin kotimarkkinoilla saatavissa oleva voittomarginaali ylittää vieraan pääoman kustannukset. Kolmanneksi, riippumatta siitä, kuuluuko mineraalidieselin kanssa sekoitetun biodieselin myynti saman yleisen luokan tuotteiden myyntiin, perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohdassa säädetään, kuten on jo mainittu edellä johdanto-osan 80 kappaleessa, että tällaisen myynnin olisi tapahduttava tavanomaisessa kaupankäynnissä. Koska biodieseliä ei kotimaassa myydä tavanomaisessa kaupankäynnissä, myöskään mineraalidieselin kanssa sekoitetun biodieselin myynnin ei katsota tapahtuvan tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tämän vuoksi sekä edellä esitetyistä syistä katsotaan, että 15 prosentin voittomarginaali on kohtuullinen ja Indonesian suhteellisen uuden pääomavaltaisen teollisuuden saavutettavissa. Indonesian hallituksen väitettä kaksinkertaisesta vaikutuksesta ei voida hyväksyä, sillä kustannusten oikaisu 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja kohtuullinen voitto 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti ovat kaksi selvästi toisistaan erillistä asiaa. Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 65 kappaleessa esitetyt päätelmät.

(85) Yksi osapuoli väitti, että koska raa'an palmuöljyn HPE-hintoihin sisältyvät kansainväliset kuljetuskustannukset ja koska raa'an palmuöljyn kotimaisen hinnan oikaisemisella kansainvälisen hinnan tasolle on tarkoituksena määrittää raa'an palmuöljyn vääristymätön hinta kotimarkkinoilla, raa'an palmuöljyn HPE-hintaa olisi tarkistettava alaspäin kuljetuskustannusten poissulkemiseksi.

(86) Tämä väite on hylättävä. Komissio harkitsi joukkoa vaihtoehtoja valitessaan soveltuvinta hintaa käytettäväksi kansainvälisenä viitehintana. Olisi palautettava mieleen, että Indonesian viranomaiset itse käyttävät HPE-hintaa vertailuarvona vientitullien kuukausittaista tasoa laskettaessa. Sen vuoksi Indonesian viranomaisten määrittelemä HPE-hinta katsottiin tarkoituksenmukaisimmaksi kansainväliseksi viitehinnaksi määritettäessä biodieselin tuotantokustannusten vääristymisen tasoa Indonesiassa.

(87) Kaksi osapuolta väitti komission jättäneen huomioimatta sen, että ne valmistavat biodieseliä muusta kuin raa'asta palmuöljystä. Näitä muita syöteöljyjä ovat palmun rasvahappotisle (PFAD), puhdistettu palmuöljy (RPO) ja puhdistettu palmustearіini (RST). Koska ei otettu huomioon osapuolten biodieselin tuotannossa käyttämää tosiasiallista raaka-ainetta, palmuöljyä koskevaa oikaisua (siten kuin se kuvaillaan 70 kappaleessa) sovellettiin väärään raaka-aineeseen, mistä oli seurauksena laskennallisen normaaliarvon virheellinen taso.

(88) Nämä väitteet on hylättävä. On syytä korostaa, että komissio oikaisi ainoastaan etuyhteydessä olevilta ja etuyhteydettömiltä tavarantoimittajilta biodieselin tuotantoa varten ostetun raa'an palmuöljyn kustannukset. Ostetun raa'an palmuöljyn jalostuksesta tuloksena olevien sivutuotteiden, kuten PFAD:n, RPO:n ja RST:n, joita jatkojalostetaan biodieselin tuottamiseksi, osalta oikaisuja ei tehty.

(89) Kolme osapuolta väitti komission jättäneen tunnustamatta, että niiden raa'an palmuöljyn ostoja etuyhteydessä olevilta yrityksiltä olisi kohdeltava tasavertaisesti oman tuotannon kanssa, ja sen vuoksi ei pitäisi soveltaa oikaisua 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti (kuten edellä 70 kappaleessa on esitetty). Osapuolet väittävät, että liiketoimet ryhmän sisällä toteutettiin tavanomaisin markkinaehdoin, joten niitä ei pitäisi oikaista ja korvata kansainvälisellä hinnalla. Lisäksi yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että laskennallinen normaaliarvo olisi määritettävä tutkimusajanjaksolla kuukausittain.

(90) Koska sisäistä siirtohintaa ei voida pitää luotettavana, komission vakiokäytäntönä on tarkistaa, onko etuyhteydessä olevien osapuolten väliset liiketoimet todella toteutettu tavanomaisin markkinaehdoin. Tätä varten komissio vertaa etuyhteydessä olevien yritysten välistä hintaa taustalla vaikuttavaan markkinahintaan. Koska taustalla vaikuttava markkinahinta on vääristynyt, komissio ei voi tehdä tällaista vertailua. Sen vuoksi komission on korvattava tällainen epäluotettava hinta kohtuullisella hinnalla, jota sovellettaisiin tavanomaisten markkinaehtojen vallitessa normaaleissa markkinaolosuhteissa. Tässä tapauksessa se on kansainvälinen hinta. Laskennallisen normaaliarvon määrittämistä kuukausittain koskevan väitteen tueksi toimitettu tarkastettu aineisto ei sisältänyt riittävän yksityiskohtaista tietoa tällaista määrittämistä varten. Sen vuoksi molemmat väitteet hylättiin.

(91) Unionin tuotannonala väitti, että myös saman oikeussubjektin sisällä itse tuotetun raa'an palmuöljyn kustannus olisi oikaistava perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti, koska eriytetystä vientiverosta aiheutuva vääristymä vaikuttaa myös siihen.

(92) Tämä väite on hylättävä. Raaka-aineita jalostetaan ja käsitellään tuotannon eri vaiheissa, joiden kustannuksia voidaan pitää luotettavina, koska nämä vaiheet toteutetaan saman oikeussubjektin sisällä ja edellä kuvailtua epäluotettavan siirtohinnoittelun ongelmaa ei esiinny.

(93) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komission olisi pitänyt vähentää laskennallisesta normaaliarvosta niin sanotut hinnanoikaisut. Tämä väite on hylättävä. Laskennallinen normaaliarvo määritettiin kustannusten perusteella. Sen vuoksi ei ole asianmukaista tehdä oikaisuja hintatekijöiden perusteella.

3.2 *Vientihinta*

(94) Yksi osapuoli kyseenalaisti vientihinnan vahvistamisen ja väitti, että suojautumisesta aiheutuvat voitot ja tappiot olisi molemmat otettava huomioon ja että biodieseliin liittyviä suojautumisen voittoja ja tappioita ei kohdella kirjanpidossa johdonmukaisesti.

(95) Väite, jonka mukaan suojautumisesta aiheutuvat voitot ja tappiot olisi molemmat otettava huomioon, on hylättävä. Perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdassa todetaan selvästi, että vientihinta on vientiin myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta riippumatta erillisistä – vaikkakin asiaan liittyvistä – suojautumisesta johtuvista voitoista tai tappioista. Sen vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 66 ja 67 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

(96) Komissio myöntää, että yhden osapuolen suojautumisesta aiheutuvia voittoja ja tappioita ei kohdeltu kirjanpidossa johdonmukaisesti alustavassa vaiheessa. Tämä väite on hyväksytty ja tarvittavat korjaukset on tehty.

(97) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 68 kappaleeseen liittyen yksi osapuoli väitti, että unionin alueella sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayritysten osalta käytetty viiden prosentin voittomarginaali johtaa liian suureen pääoman tuottoon ja niiden voittojen yliarvostukseen, joita on tavallisesti saatavilla etuyhteydettömien kauppayritysten biodieselin myynnistä. Sen mukaan tyypillinen pääoman tuotto vastaa 1,3–1,8 prosentin voittomarginaalia.

(98) Koska etuyhteydettömien tuojien välillä ei ole yhteistyötä ja koska kauppayritykset ovat palveluyrityksiä, joilla ei ole merkittäviä pääomainvestointeja, edellä esitetty väite pääoman tuotosta ei ole relevantti. Tämän vuoksi komissio hylkää kyseisen väitteen ja katsoo viiden prosentin voittomarginaalin olevan kohtuullinen tässä tapauksessa. Sen vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 68 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

(99) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 69 kappaleeseen liittyen yksi osapuoli väitti, että biodieselin kaksinkertaisen laskennan lisä olisi lisättävä vientihintaan, sillä kyseessä on pelkkä Italian lain täytäntöönpano.

(100) Vaikka komissio hyväksyisi tämän väitteen ja lisäisi kyseiset lisät vientihintaan, ne olisi vähennettävä uudelleen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisesti, jotta vientihintaa voisi verrata samaan normaaliarvoon ottaen asianmukaisesti huomioon erot, jotka vaikuttavat hintojen vertailukelpoisuuteen. Koska Indonesiassa ei ole biodieselin kaksinkertaisen laskennan lisää, korkeampi vientihinta Italiassa ei siten olisi suoraan vertailukelpoinen. Sen vuoksi tämä väite hylätään ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 69 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

(101) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen kyseinen osapuoli toisti väitteensä. Esiin ei tuotu kuitenkaan mitään sellaisia merkittäviä lisätietoja, joiden perusteella komissio muuttaisi arviotaan. Tämän vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 69 kappaleessa esitetyt päätelmät säilyvät vahvistettuina.

(102) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät komissiota kiinnittämään huomiota polkumyyntilaskelmiin sisältyviin väitettyihin laskuvirheisiin. Nämä väitteet tutkittiin ja jos ne olivat aiheellisia, laskelmat korjattiin.

3.3 *Vertailu*

(103) Koska vertailusta ei ole esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 70–75 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

3.4 *Polkumyyntimarginaalit*

(104) Kun otetaan huomioon normaaliarvoon ja vientihintaan tehdyt edellä esitetyt oikaisut ja koska muita huomautuksia ei ole esitetty, lopulliset polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyyntimarginaali
PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta	8,8 %
PT. Musim Mas, Medan	18,3 %
PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan	16,8 %
PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan ja PT. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	23,3 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	20,1 %
Kaikki muut yritykset	23,3 %

E. **VAHINKO**

1. **Unionin tuotanto ja unionin tuotannonala**

(105) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 80–82 kappaleessa määritellään unionin tuotannonala sekä vahvistetaan, että kolme yritystä suljettiin unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, koska ne olivat varsin riippuvaisia tuonnista asianomaisista maista. Tällä tarkoitetaan, että ne toivat huomattavasti enemmän biodieseliä kuin tuottivat itse.

(106) Kaksi muuta yritystä jätettiin määritelmän ulkopuolelle, sillä ne eivät olleet tuottaneet biodieseliä tutkimusajanjakson aikana.

(107) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen saatiin huomautuksia, joiden mukaan muitakin yrityksiä olisi jätettävä unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, koska ne toivat biodieseliä asianomaisista maista ja myös sen vuoksi, että niillä oli yhteyksiä vientiä harjoittaviin tuottajiin Argentiinassa ja Indonesiassa ja ne siten suojautuivat polkumyynnin kielteisiltä seurauksilta.

(108) Nämä väitteet hylätään. Vientiä harjoittavien tuottajien ja unionin tuotannonalan välistä etuyhteyttä koskevan väitettä tutkittaessa todettiin, että eräällä holdingyhtiöllä oli sekä argentiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan että unionin tuottajan osakkeita.

(109) Näiden yritysten todettiin ensinnäkin kilpailevan avoimesti toistensa kanssa samoista asiakkaista unionin markkinoilla, mikä osoitti, että niiden yhteydellä ei ollut vaikutusta sen paremmin argentiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan kuin unionin tuottajankaan liiketoimintatapoihin.

(110) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli pyysi tietoja siitä, miten komissio oli päätellyt argentiinalaisten viejien ja unionin tuotannonalan kilpailevan samoista asiakkaista Euroopan markkinoilla. Unionin tuottajien ja argentiinalaisten viejien tutkiminen osoitti tämän, eikä ole saatu näyttöä, joka tukisi mahdollista väitettä siitä, että argentiinalaiset viejät ja unionin tuottajat olisivat sopineet olevansa kilpailematta biodieselin myynnissä loppukäyttäjille. Loppukäyttäjien määrä on suhteellisen vähäinen ja muodostuu pääasiassa suurista öljynjalostamoista, jotka ostavat sekä unionin tuottajilta että maahantuojilta.

(111) Toiseksi unionin tuottajan, jota edellä 108 kappaleessa tarkoitetaan, pääintressien todettiin olevan unionissa erityisesti tuotannon ja siihen liittyvän myyntitoiminnan sekä tutkimustoiminnan osalta. Johtopäätökseksi tuli siis, että yhteys ei ollut syy jättää kyseistä yritystä unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

(112) Se, että jotkin unionin tuotannonalan edustajista ovat tuoneet biodieseliä asianomaisista maista, ei itsessään riitä muuttamaan unionin tuotannonalan määritelmää. Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa selitetään, unionin tuotannonalan tuonti asianomaisista maista oli itsepuolustusta. Lisäksi todettiin, että joidenkin asianomaisista maista tuontia harjoittavien unionin tuottajien pääintressit säilyivät unionissa – nämä yritykset tuottivat määrällisesti enemmän kuin toivat, ja niiden tutkimustoimintaa harjoitettiin unionissa.

(113) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että unionin tuotannonalaan olisi sisällytettävä myös yrityksiä, jotka ostavat biodieseliä ja sekoittavat sitä mineraalidieseliin, koska tällaiset sekoitukset ovat myös tarkasteltavana olevia tuotteita. Tämä väite hylätään. Tarkasteltavana oleva tuote on biodiesel joko puhtaana tai sekoituksessa. Sen vuoksi tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajat ovat biodieselin tuottajia eivätkä yrityksiä, jotka sekoittavat biodieseliä mineraalidieselin kanssa.

(114) Sen vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 80–82 kappaleessa annettu unionin tuotannonalan määritelmä samoin kuin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 83 kappaleessa vahvistettu tuotannon määrä tutkimusajanjaksolla.

2. **Unionin kulutus**

(115) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen unionin tuotannonala teki vuoden 2009 myyntiä koskeviin tietoihinsa pienen korjauksen, jolla oikaistiin unionin kulutus kyseisen vuoden osalta. Korjaus ei muuta väliaikaista tullia koskevan asetuksen tiedoista pääteltäviä suuntauksia tai niistä seuraavia päätelmiä. Taulukko 1 oikaistaan jäljempänä. Koska huomautuksia ei ole esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 84–86 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

Unionin kulutus	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Tonnia	11 151 172	11 538 511	11 159 706	11 728 400
Indeksi 2009 = 100	100	103	100	105

Lähde: Eurostat, unionin tuotannonalan antamat tiedot.

3. **Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi**

(116) Komissio määritteli väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88–90 kappaleessa, että Argentiinasta ja Indonesiasta tapahtuvan tuonnin kumulatiivisen arvioinnin edellytykset täyttyivät. Tämän kiisti yksi asianomainen osapuoli, joka väitti, että Indonesiasta tuotu PME ei kilpaile unionissa valmistetun biodieselin kanssa samoista lähtökohdista kuin Argentiinasta tuotu SME ja että PME on halvempaa kuin unionissa tuotettu biodiesel, koska sen raaka-aine (syöteöljy) on halvempaa kuin unionissa saatavilla olevat syöteöljyt.

(117) Nämä väitteet hylättiin. Unioniin tuodaan sekä SME:tä että PME:tä ja niitä molempia myös valmistetaan unionissa sekä sekoitetaan RME:n ja muiden unionissa valmistettujen biodieselien kanssa ennen kuin ne myydään tai sekoitetaan mineraalidieseliin. Sekoittajat voivat kautta koko vuoden ostaa markkinatilanteen ja ilmasto-olojen mukaan eri syöteöljyistä saatua ja eri alkuperää olevaa biodieseliä lopputuotteensa tuottamiseen. PME:tä myydään enemmän kesäkuukausina ja vähemmän talvikuukausina, mutta se kilpailee silti RME:n ja unionissa valmistetun biodieselin sekä Argentiinasta tuotavan SME:n kanssa.

(118) Sen vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 90 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

4. **Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä, arvo ja markkinaosuus**

(119) Yksi asianomainen osapuoli kiisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukossa 2 esitetyt tuontia koskevat tiedot väittäen, että tuonti Indonesiasta oli paljon vähäisempää kuin taulukossa esitettiin. Tuontia koskeva taulukko 2 perustuu Eurostatin tietoihin, jotka oli tarkistettu huolellisesti ja todettu olevan sekä paikkansapitäviä että linjassa indonesialaisilta viejiltä saatujen tietojen kanssa. Biodiesel on suhteellisen uusi tuote, ja sen tuontiin sovellettavat tullikoodit ovat muuttuneet viime vuosina. Tietojen oikeellisuuden vuoksi on sen takia käytettävä koodeja, joita sovellettiin silloin, kun tiedot Eurostatista saatiin. Tämä selittää sen, miksi kyseisen asianomaisen osapuolen tiedot ovat puutteellisia ja osoittavat tuonnin olleen vähäisempää kuin taulukon 2 kattavat tiedot osoittavat.

(120) Taulukosta 1 ilmenee, että unionin kulutuksessa on tapahtunut pieni muutos. Sen vuoksi myös Argentiinan markkinaosuus vuonna 2009 on taulukossa 2 muuttunut hieman, mutta Indonesian osalta ei ole tapahtunut muutosta. Tämä ei muuta tiedoista pääteltäviä suuntauksia tai niistä seuraavia päätelmiä. Markkinaosuus oikaistaan jäljempänä.

	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Tuonti Argentiinasta				
Markkinaosuus	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
Indeksi 2009 = 100	100	135	167	141

Lähde: Eurostat.

5. **Hintojen alittavuus**

(121) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 94–96 kappaleessa esitetään, hintojen alittavuuden määrittämiseksi verrattiin Argentiinan ja Indonesian tuonnin hintoja unionin tuotannonalan myyntihintoihin käyttäen otokseen valituilta yrityksiltä saatua tietoja. Tässä vertailussa unionin tuotannonalan jälleenmyytäväksi tuoma biodiesel jätettiin hintojen alittavuuden laskelmien ulkopuolelle.

(122) Asianomaiset osapuolet totesivat, että käytetty menetelmä eli suodatettavuuden rajalämpötilan (Cold Filter Plugging Point, CFPP) vertailu ei ollut sama, jota oli käytetty aikaisemmassa polkumyyntitutkimuksessa, joka koski biodieselin tuontia Yhdysvalloista ja jossa vertailu koski syöteöljyä.

(123) Toisin kuin vientiä harjoittavat tuottajat Argentiinassa ja Indonesiassa, unionin tuotannonala ei myy yhdestä syöteöljystä valmistettua biodieseliä vaan lopputuotteena myytävän biodieselin tuottamiseksi sekoitetaan useita eri syöteöljyjä. Jos tuote täyttää vaaditun CFPP-arvon, loppukäyttäjä ei saa tietää ostamansa tuotteen koostumusta eikä sillä loppukäyttäjän kannalta ole merkitystäkään. Se, millä on merkitystä asiakkaan kannalta, on CFPP riippumatta siitä, mitä syöteöljyä on käytetty. Tämän vuoksi tässä menettelyssä katsottiin aiheellisesti tehdä hintavertailu CFPP:n perusteella.

(124) Indonesian tuonnin tapauksessa, jossa CFPP on 13 tai enemmän, tehtiin oikaisu ottamalla huomioon hintaero unionin tuotannonalan myynnissä CFPP-arvolla 13 ja unionin tuotannonalan myynnissä CFPP-arvolla 0, jotta voidaan verrata Indonesiasta tapahtuvaa tuontia, jossa CFPP-arvo on 13 tai enemmän, ja unionissa valmistettua ja sekoitettua biodieseliä, jonka CFPP-arvo on 0. Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja totesi, että koska unionin tuotannonala myi biodieseliä CFPP-arvolla 13 pieniä määriä kerrallaan, tällaisen myynnin hintoja olisi verrattava vastaavan kokoisiin kauppoihin, joissa CFPP on 0. Kun tutkittiin kauppatapahtumia, joissa myytiin kerralla vastaavan kokoisia määriä CFPP-arvolla 0, havaittiin hintaeron olevan linjassa hintaeron kanssa, kun käytettiin kaikkia kauppoja CFPP-arvolla 0. Hinnoissa oli eroja, jotka sekä ylittivät että alittivat keskimääräisen hintaeron. Tuloksena ei ollut muutosta hintojen alittavuuden tasoon, joka esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 97 kappaleessa.

(125) Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja pyysi komissiota ilmoittamaan unionin tuotannonalan myymien sekoitusten täydellisen tuotevalvontakoodin (PCN-koodin) – samoin kuin kaikkien syöteöljyjen prosenttiosuuden unionin tuotannonalan oman tuotannon myynnissä. Koska vertailu vahingon selvittämiseksi perustui ainoastaan CFPP-arvoon, tämä pyyntö hylättiin.

(126) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin vaatimukset täyttävän, jäljempänä 'uusiutuvan energian vaatimukset täyttävä', biodieselin sekä biodieselin, joka ei täytä näitä vaatimuksia, hintojen välillä oli ero. Kyseinen osapuoli väitti, että koska tuonti Indonesiasta ei ole uusiutuvan energian vaatimukset täyttävää ja koska uusiutuvan energian vaatimukset täyttävän biodieselin hinta oli korkeampi, olisi tehtävä oikaisu.

(127) Tämä väite hylättiin. Lähes kaikki tuonti Indonesiasta tutkimusajanjaksolla oli uusiutuvan energian vaatimukset täyttävää. Joka tapauksessa jäsenvaltiot panivat uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä vahvistetut kestävyysperusteet täytäntöön kansallisessa lainsäädännössään vasta vuonna 2012, joten tutkimusajanjakson suurimman osan aikana sillä ei ollut vaikutusta, oliko biodiesel uusiutuvan energian vaatimukset täyttävää vai ei.

(128) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja kommentoi hintojen alittavuuden laskelmia ja väitti, että PME:n tuontia Indonesiasta olisi verrattava unionin tuotannonalan kaikkeen myyntiin. Hinnan alittavuuden laskelmassa verrattiin itse asiassa Indonesiasta tuodun PME:n myyntiä kaikkeen unionin tuotannonalan myyntiin CFPP-arvolla 0 siten, että Indonesian PME:n tuonnin hintaa korotettiin hintakertoimella, joka laskettiin vertaamalla unionin tuotannonalan CFPP0-myyntiä unionin tuotannonalan CFPP13-myyntiin. Sen vuoksi väite hylätään. Saman asianomaisen osapuolen väite siitä, että vahinkoa koskeviin laskelmiin sisältyi tuotu tuote, ei perustu tosiseikkoihin ja on siksi hylätty. Joka tapauksessa tuotu biodiesel ja unionissa tuotettu biodiesel sekoitettiin yhteen ja myytiin samalla hinnalla kuin sekoitukset, joihin ei sisältynyt tuotua biodieseliä.

(129) Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja myös kiisti tuonnin jälkeisiä kustannuksia koskevan laskelman. Näiden kustannusten kuitenkin tarkistettiin muodostuvan biodieselin tosiasiallisista tuontikustannuksista, joista oli vähennetty toimituskustannukset lopulliseen määräpaikkaan, joten niitä ei ole tarpeen muuttaa.

6. **Makrotaloudelliset indikaattorit**

(130) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 101 kappaleessa esitetään, seuraavat makrotalouden indikaattorit arvioitiin koko unionin tuotannonalaa koskevien tietojen pohjalta: tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttö, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, polkumyyntimarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä.

(131) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen unionin tuotannonala pani merkille, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukossa 4 käytettyihin kapasiteettia koskeviin tietoihin sisältyi kapasiteettia, jota ei ollut poistettu käytöstä mutta joka ei ollut sellaisessa kunnossa, että sitä olisi voinut käyttää tutkimusajanjaksolla tai sitä edeltävinä vuosina biodieselin valmistamiseen. Ne määrittelivät erikseen tämän kapasiteetin 'käyttämättömäksi kapasiteetiksi', jota ei pitäisi ottaa huomioon käytettävissä olevana kapasiteettina. Taulukkoon 4 sisältyvät luvut kapasiteetin käytöstä ovat sen vuoksi aliarvioituja. Uudelleen toimitettujen tietojen huolellisen tarkastelun jälkeen ne hyväksyttiin, ja taulukko 4 esitetään uudelleen jäljempänä. Kapasiteetin käyttöaste, joka oli väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa 43–41 prosenttia, on nyt 46–55 prosenttia. Lisäksi unionin tuotannonala oikaisi vuoden 2009 tuotantotiedot, joista on nyt saatu seuraava taulukko:

	2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Indeksi 2009 = 100	100	99	85	87
Tuotantomäärä (tonnia)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Indeksi 2009 = 100	100	107	98	104
Kapasiteetin käyttöaste	46 %	50 %	53 %	55 %
Indeksi 2009 = 100	100	109	115	120

(132) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 103 kappaleessa tarkastellaan kapasiteetin aikaisempaa käyttöä koskevia tietoja ja todetaan, että tuotanto kasvoi mutta kapasiteetti säilyi vakaana. Tarkistettujen tietojen mukaan tuotanto kasvaa edelleen, mutta käytettävissä olevan kapasiteetin määrä samana aikana pieneni. Tämä osoittaa, että unionin tuotannonala vähensi saatavilla olevaa kapasiteettia tuonnin lisääntyessä Argentiinasta ja Indonesiasta eli reagoi markkinasignaaleihin. Tarkistetut tiedot ovat nyt yhdenmukaisempia unionin tuotannonalan ja tuottajien ilmoitusten kanssa, joiden mukaan tarkastelujakson aikana tuotanto lopetettiin useissa laitoksissa ja asennettua kapasiteettia ei saatu välittömästi käyttöön tai se saatiin käyttöön vain merkittävillä uudelleeninvestoinneilla.

(133) Useat asianomaiset osapuolet kyseenalaistivat kapasiteettia ja sen käyttöä koskevat tarkistetut tiedot. Yksikään niistä ei kuitenkaan esittänyt mitään vaihtoehtoja. Tarkistus perustuu valituksen tekijän esittämiin kapasiteettia koskeviin tarkistettuihin tietoihin, jotka kattavat koko unionin tuotannonalan. Tarkistetut tiedot ristiintarkastettiin julkisesti saatavilla olevien tietojen kanssa, jotka koskevat erityisesti käyttämätöntä kapasiteettia sekä sellaisten tuottajien kapasiteettia, jotka ovat lopettaneet toimintansa talousvaikeuksien vuoksi. Kuten edellä 6 jaksossa "Makrotaloudelliset indikaattorit" selitetään, tarkistetut tiedot antavat biodieselin tuotantoon tarkastelujaksolla käytettävissä olevasta kapasiteetista tarkemman käsityksen kuin alkuperäiset tiedot, jotka julkaistiin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa.

(134) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut vahinkoa, sillä tuotannon määrä lisääntyi kulutuksen lisääntymisen myötä. Tämä väite hylätään, sillä muut tärkeät vahinkoindikaattorit osoittavat selvästi vahinkoa tapahtuneen. Erityisesti on menetetty markkinaosuutta tuonnille asianomaisista maista, ja kannattavuuden vähentyminen on johtanut tappioihin.

(135) Toinen asianomainen osapuoli väitti, että unionin tuotannonalalle ei ollut aiheutunut vahinkoa, jos verrataan suuntauksia ainoastaan vuoden 2011 ja tutkimusajanjakson välillä sen sijaan, että verrattaisiin suuntauksia 1 päivästä tammikuuta 2009 tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'. Koska tutkimusajanjakso kattaa puolet vuodesta 2011, vertailu vuoden 2011 ja tutkimusajanjakson välillä ei ole asianmukaista. Lisäksi, jotta vertailu olisi mielekästä, on tarpeen tarkastella vahingon arvioinnin kannalta merkityksellisiä suuntauksia ajanjaksolla, joka on tarpeeksi pitkä. Näin tehtiin edellisessäkin tapauksessa. Sen vuoksi tämä väite hylätään.

(136) Sama asianomainen osapuoli totesi, että komissio ei ollut julkaissut unionin tuotannonalan myynnin kokonaisarvoa väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa, sekä pyysi, että tämä tieto julkaistaisiin. Kaikki perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa mainitut merkitykselliset tekijät on kuitenkin tutkittu siten, että vahingosta on voitu tehdä täysimittainen arvio. Tiedot myynnin arvosta kerättiin ja tarkastettiin. Ne saatiin otannalla yrityksiltä, jotka ovat koko unionin tuotannonalaa edustavia.

(137) Sama osapuoli katsoi, että unionin tuotannonala oli kyennyt lisäämään työllisyyttä, joten unionin tuotannonalaan ei ollut kohdistunut kielteisiä vaikutuksia tutkimusajanjaksolla.

(138) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 106 kappaleessa todetaan, työllisyystilanne tällä pääomavaltaisella alalla on suhteellisen heikko. Sen vuoksi pienetkin vaihtelut määrissä voivat aiheuttaa suuria muutoksia indeksoiduissa tiedoissa. Työllisyyden yleisen tason nousun perusteella ei voida kieltää unionin tuotannonalan kärsineen vahinkoa, mikä on osoitettu muilla indikaattoreilla.

(139) Koska asiaan liittyviä muita väitteitä tai huomautuksia ei ole esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 103–110 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

7. **Mikrotaloudelliset indikaattorit**

(140) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 102 kappaleessa todetaan, seuraavat mikrotalouden indikaattorit arvioitiin otokseen valittuja unionin biodieselin tuottajia koskevien tietojen pohjalta: keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, sijoitetun pääoman tuotto ja pääoman saanti.

(141) Koska asiaa koskevia huomautuksia ei ole esitetty, väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 111–117 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

8. **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(142) Useat osapuolet kiistivät väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyn vahinkoa koskevan päätelmän sillä perusteella, että vuoden 2011 ja tutkimusajanjakson välillä jotkin vahinkoindikaattorit näyttivät kohentuneen. Vaikka on totta, että jotkin indikaattorit (esim. tuotanto ja myynti) osoittivat nousuuntausta vuoden 2011 ja tutkimusajanjakson välillä, tuotannonala ei kyennyt kyseisenä aikana siirtämään kustannusten nousua hintoihin, kuten todetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 111 kappaleessa. Tämä heikensi entisestään tuotannonalan asemaa: kun vuonna 2011 tappiot olivat 0,2 prosenttia, tutkimusajanjaksolla ne olivat 2,5 prosenttia. Sen vuoksi katsotaan, että vaikka vahinkoanalyysi rajoittui vuoden 2011 ja tutkimusajanjakson väliseen aikaan, tuotannonalan on todettu kärsineen aineellista vahinkoa.

(143) Koska tarkasteltavana olevasta tuotteesta ja samankaltaisesta tuotteesta ei ole esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 118–120 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

F. **SYY-YHTEYS**

1. **Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus**

(144) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että tuonti Argentiinasta ei voinut aiheuttaa vahinkoa, koska tuonnin määrä pysyi vakaana vuodesta 2010 tutkimusajanjakson loppuun ja laski hieman vuodesta 2011 tutkimusajanjakson loppuun.

(145) Tiedot on saatu väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukosta 2, ja ne pitävät paikkansa. Komission analyysi kattaa kuitenkin ajan tarkastelujakson alusta tutkimusajanjakson loppuun, ja sen perusteella tuonti lisääntyi 48 prosenttia ja markkinaosuus 41 prosenttia. Lisäksi, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 90 kappaleessa esitetään, on otettava huomioon Argentiinasta tapahtuvan tuonnin lisäksi tuonti Indonesiasta.

(146) Sama asianomainen osapuoli totesi verrattuaan hintakehitystä vuodesta toiseen, että Argentiinan tuonnin hinnat nousivat nopeammin kuin unionin tuotannonalan myyntihinnat. Tuonti Argentiinasta alittaa kuitenkin vielä unionin tuotannonalan hinnat, mikä selittää sitä, miksi unionin hinnat eivät voineet nousta yhtä nopeasti.

(147) Koska polkumyyntituonnin vaikutuksista ei ole esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 123–128 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2. **Muiden tekijöiden vaikutus**

2.1 *Muista kolmansista maista kuin asianomaisista maista peräisin oleva tuonti*

(148) Koska ei ole esitetty huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 129 kappaleessa esitetty päätelmä, jonka mukaan tuonti muista maista ei aiheuttanut vahinkoa.

2.2 *Ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti asianomaisista maista*

(149) Asetuksen 2 artiklan 5 kohdan soveltamisen yhteydessä, johon viitataan edellä 38 ja 70 kappaleessa, ei havaittu ilman polkumyyntiä tapahtunutta tuontia asianomaisista maista. Sen vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 130 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2.3 *Muut unionin tuottajat*

(150) Koska ei ole esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 131 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2.4 *Unionin tuotannonalan harjoittama tuonti*

(151) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 132–136 kappaleessa esitetään, unionin tuotannonala toi merkittäviä määriä biodieseliä asianomaisista maista tarkastelujakson aikana: tutkimusajanjaksolla kyseisen maiden osuus kaikesta tuonnista oli lähes 60 prosenttia.

(152) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että tämä tuonti, joka oli kaukana itsepuolustuksesta, oli osa unionin tuotannonalan ”huolellisesti kypsyteltyä pitkän aikavälin strategiaa”, jonka tarkoituksena oli investoida Argentiinaan ja hankkia sieltä biodieseliä.

(153) Se väitti myös, että ei ole koskaan ollut taloudellisesti järkevää tuoda soijapapuja unioniin ja jalostaa niistä siellä biodieseliä vaan että taloudellisesti kannattavaa on ainoastaan jalostaa soijapavut Argentiinassa ja viedä sieltä tuloksena olevaa biodieseliä.

(154) Nämä väitteet olisi hylättävä. Ei ole esitetty näyttöä tällaisesta ”pitkän aikavälin strategiasta” ja unionin tuotannonala on kieltänyt sellaisen olemassaolon. Jos unionin tuotannonalan strategiana olisi täydentää biodieselin tuotantoaan tuottamalla Argentiinassa ja tuomalla lopputuotetta, olisi ilman muuta järjetöntä ja epäloogista tehdä valitus tällaisesta tuonnista.

(155) Yksi asianomainen osapuoli väitti edelleen, että unionin tuotannonalan itsepuolustuksena harjoittama biodieselin tuonti oli tosiasiassa osa pitkän aikavälin kaupallista strategiaa. Tämä väite, jota ei perusteltu, hylätään. Tällaisesta strategiasta ei ole pelkkien syytösten lisäksi esitetty mitään näyttöä. Olisi myös epäloogista, että asianomaiset unionin tuottajat tukisivat valitusta ja joissakin tapauksissa olisivat lisänneet kapasiteettiaan unionissa, jos niillä samaan aikaan olisi strategia tuotantotarpeiden täyttämiseksi tuonnin avulla.

(156) Sama asianomainen osapuoli väitti myös, että unionin tuotannonalan markkinaosuus olisi laskettava ottamalla huomioon itsepuolustuksena tapahtunut tuonti. Tämä väite hylättiin, sillä markkinaosuuslaskelmien on perustuttava unionin tuotannonalan myymiin tavaroihin, jotka ne ovat tuottaneet itse, eikä kaupankäyntiin lopputuotteella, johon päädytään polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän kasvaessa.

(157) Unionin tuotannonala on myös osoittanut, että aikaisempina vuosina oli taloudellisesti kannattavaa tuoda soijaöljyä – ja palmuöljyä – jalostettavaksi biodieseliksi. Asianomainen osapuoli ei esittänyt näyttöä tätä vastaan. Lopputuotteen tuonti on taloudellisesti mielekästä vain tilanteessa, jossa eriytetyn vientiveron vääristävä vaikutus tekee biodieselin viennistä halvempaa kuin raaka-aineen viennistä.

(158) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että tällainen tuonti aiheutti vahinkoa vain siksi, että unionin tuotannonalalla oli kapasiteettia sekoittaa Argentiinasta tuotua SME:tä ja Indonesiasta tuotua PME:tä unionissa tuotettuun biodieseliin tarkoituksena myydä se edelleen dieselinjalostajille. Tämä väite ei pidä paikkaansa. Sekoittaminen on yksinkertainen toimenpide, jonka monet kauppayritykset voivat tehdä varastointisäiliöissään. Ei esitetty näyttöä siitä, että ainoastaan unionin tuottajat kykenisivät tällaiseen sekoittamiseen, ja sen vuoksi väite hylättiin.

(159) Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että unionin tuotannonalan tuonti ei tapahtunut itsepuolustuksena. Se vertasi kalenterivuoden 2011 tietoja tutkimusajanjakson tietoihin, joista jälkimmäiseen sisältyy kuusi kuukautta samaa vuotta. Vertailu näiden kahden välillä ei siis ole asianmukaista, jos tutkimusajanjaksoa ei voida jakaa kahtia. Sen vuoksi tämä väite hylätään.

(160) Koska unionin tuotannonalan viennistä ei ole esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 132–136 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2.5 *Unionin tuotannonalan kapasiteetti*

(161) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 137–140 kappaleessa todettiin, että unionin kapasiteetin käyttöaste pysyi tarkastelujaksolla alhaisena, mutta vaikka otokseen valittujen yritysten tilanne heikkeni kyseisellä ajanjaksolla, niiden kapasiteetin käyttö ei vähentynyt samassa suhteessa.

(162) Alustava päätelmä oli siis, että kapasiteetin alhainen käyttöaste on pysyvä tekijä eikä siten syynä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

(163) Yksi asianomainen osapuoli kommentoi väliaikaista tullia koskevan asetuksen tietoja. Se oli pannut merkille, että jopa kokonaan ilman tuontia unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste olisi ollut tutkimusajanjaksolla vain 53 prosenttia. Lisäksi se totesi tuotantokapasiteetin lisääntyneen vuodesta 2009 tutkimusajanjakson päättymiseen asti siten, että kapasiteetin käyttöaste väheni tarkastelujaksolla.

(164) Kyseinen asianomainen osapuoli ei kuitenkaan esittänyt näyttöä siitä, että tästä kapasiteetin alhaisesta käyttöasteesta olisi aiheutunut sellaista vahinkoa, joka olisi poistanut syy-yhteyden polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalan tilanteen heikkenemisen välillä. Kiinteät kustannukset ovat vain pieni osa (noin 5 %) kaikista tuotantokustannuksista, mikä osoittaa kapasiteetin vähäisen käytön olleen vain yksi vahinkoa aiheuttava tekijä, mutta ei ratkaiseva. Yksi syy kapasiteetin alhaiseen käyttöasteeseen on myös se, että unionin tuotannonala harjoitti erityisen markkinatilanteen vuoksi lopputuotteen tuontia.

(165) Lisäksi kapasiteettia ja sen käyttöä koskevien tarkistettujen tietojen huomioon ottamisen jälkeen unionin tuotannonala vähensi kapasiteettia tarkastelujaksolla ja lisäsi käyttöastetta 46 prosentista 55 prosenttiin. Tämä osoittaa, että unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste olisi ilman polkumyyntituontia huomattavasti korkeampi kuin edellä mainittu 53 prosenttia.

(166) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet suhtautuivat epäilevästi päätelmään siitä, että kapasiteetin alhainen käyttöaste ei olisi ollut ratkaiseva vahingon aiheuttaja. Biodieselin tuotannonalan kiinteiden kustannusten väitettiin olevan paljon korkeammat kuin edellä esitetty pieni osuus. Osapuolet eivät kuitenkaan esittäneet näyttöä tämän väitteen tueksi, joten se hylätään. Joka tapauksessa kiinteillä kustannuksilla ei ole mitään yhteyttä kapasiteetin käyttöasteeseen. Otokseen valittujen yritysten tarkistaminen osoitti kiinteiden kustannusten osuuden olleen tutkimusajanjaksolla 3–10 prosenttia kaikista tuotantokustannuksista.

(167) Lisäksi väitettiin tähän liittyen, että unionin tuotannonalan ylikapasiteetti oli niin merkittävä, että jopa kokonaan ilman tuontia ala ei olisi kyennyt saavuttamaan riittävää kannattavuutta. Tämän väitteen tueksi ei esitetty näyttöä ja se, että unionin tuotannonala oli vuonna 2009 kapasiteetin vähäisestä käytöstä huolimatta kannattavaa, antaisi olettaa, että ilman polkumyyntituontia kannattavuus olisi ollut vieläkin korkeampi.

(168) Lisäksi väitettiin, että unionin tuotannonalan kapasiteetin väheneminen oli itsessään syy aiheutuneeseen vahinkoon johtuen laitosten sulkemisen kustannuksista ja toimintaansa jatkavien laitosten kapasiteetin vähenemisestä. Tätä väitettä ei perusteltu eikä myöskään esitetty näyttöä siitä, että kapasiteetin vähentämisen kustannuksissa tai kokonaisten laitosten tai yritysten sulkemisessa olisi ollut kyse merkittävistä summista.

(169) Kapasiteettiin liittyen väitettiin lopuksi vielä, että mikä tahansa yritys, joka lisäsi biodieselin tuotantokapasiteettia tarkastelujaksolla, olisi tehnyt vastuuttoman liiketoimintaratkaisun. Tämän väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä. Lisäksi se, että jotkin yritykset pystyivät lisäämään kapasiteettiaan biodieselin polkumyyntituonnin lisääntyessä Argentiinasta ja Indonesiasta, osoittaa, että markkinoilla on kysyntää niiden tuotteille.

(170) Tarkistetut makrotaloudelliset indikaattorit osoittavat myös, että yritykset ottivat kyseisellä ajanjaksolla kapasiteettia pois mahdollisesta käytöstä ja alkoivat tutkimusajanjakson lopulla sulkea laitoksia, jotka eivät enää olleet elinkelpoisia. Lisäksi yksittäisten yritysten kapasiteetin lisäys johtuu pääasiassa niin sanottujen toisen sukupolven biodieselin tuotantolaitosten lisääntymisestä. Ne ovat laitoksia, joissa biodieseliä tuotetaan jäteöljystä tai vetykäsitellystä kasviöljystä (HVO). Sen vuoksi unionin tuotannonala on rationalisoinut ja rationalisoi edelleen kapasiteettiaan vastatakseen unionin kysyntään.

(171) Koska unionin tuotantokapasiteetista ei ole esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 137–140 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2.6 *Raaka-aineiden huono saanti ja puutteellinen vertikaalinen integraatio*

(172) Koska raaka-aineen saatavuudesta ei ole esitetty uusia huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 141 ja 142 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2.7 *Kaksinkertainen laskenta*

(173) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 143–146 kappaleessa käsitellään väitettä, jonka mukaan kaksinkertaisen laskennan järjestelmä, jossa jäteöljystä valmistettu biodiesel lasketaan eräissä jäsenvaltioissa sekoitusmääräyksiin kahdesti, on aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle tai ainakin niille unionin tuottajille, jotka valmistavat biodieseliä neitsytöljystä.

(174) Yksi asianomainen osapuoli mainitsi yhden unionin tuottajan huomauttaneen, että se menetti vuonna 2011 myyntiä muille tuottajille, jotka valmistivat kaksinkertaiseen laskentaan kelpuutettavaa biodieseliä.

(175) Kielteinen vaikutus tähän yhteen tuottajaan oli kuitenkin vain rajallinen ja tilapäinen sekä merkityksellinen ainoastaan osalla tutkimusajanjaksoa, koska kaksinkertaisen laskennan järjestelmä hyväksyttiin kyseisen yrityksen sijaintijäsenvaltiossa vasta syyskuussa 2011. Ottaen huomioon, että otokseen valittujen yritysten taloudellinen tulos heikkeni syyskuun 2011 jälkeen ja kyseinen yritys oli valittu otokseen, kaksinkertaista laskentaa ei voida pitää vahingon lähteenä.

(176) Koska unionin tuotannonala koostuu sekä yrityksistä, jotka tuottavat biodieseliä jäteöljystä ja siten hyötyvät kaksinkertaisesta laskennasta, että yrityksistä, jotka tuottavat biodieseliä neitsytöljyistä, kysynnän vaihtelu on unionin tuotannonalan sisäistä. Kaksinkertaisesti laskettavan biodieselin valmistamiseen tarvittavien käytettyjen öljyjen rajoittuneen saatavuuden vuoksi kaksinkertaisesti laskettavan biodieselin tuotannon merkittävä lisääminen on vaikeaa. Sen vuoksi ensimmäisen sukupolven biodieselistä on edelleen runsaasti kysyntää. Tutkimusajanjaksolla ei todettu kaksinkertaiseen laskentaan kelpuutettavan biodieselin merkittävää tuontia, mikä vahvistaa sen, että kaksinkertainen laskenta siirtää kysyntää unionin tuotannonalan sisällä mutta ei luo kysyntää tuonnille. Komissio ei saanut kyseiseltä asianomaiselta osapuolelta tietoja, jotka osoittaisivat biodieselin kaksinkertaisen laskennan aiheuttaneen neitsytöljystä valmistetun biodieselin hinnan laskua tarkastelujaksolla. Asiaa koskevat tiedot itse asiassa osoittavat, että kaksinkertaisen laskennan biodieseliin liittyy pieni hintalisä verrattuna neitsytöljystä valmistettuun biodieseliin, jonka hinta on sidoksissa mineraalidieselin hintaan.

(177) Kummankin tyyppisistä tuottajista koostuvan unionin tuotannonalan taloudellisen tuloksen lasku ei voi johtua joissakin jäsenvaltioissa voimassa olevasta kaksinkertaisen laskennan järjestelmästä. Erityisesti se, että myös niiden otokseen valittujen yritysten taloudellinen tulos, jotka tuottavat kaksinkertaisesti laskettavaa biodieseliä, on laskenut, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 145 kohdassa mainitaan, osoittaa, että polkumyyntituonnin aiheuttamasta vahingosta kärsii koko tuotannonala.

(178) Useat asianomaiset osapuolet väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että kaksinkertaisesti laskettavan biodieselin määrä on aliarvioitu. Unionin markkinoilla saatavilla olevan kaksinkertaisesti laskettavan biodieselin määrä on kuitenkin vähäistä verrattuna biodieselin yhteenlaskettuun myyntimäärään tutkimusajanjaksolla. Jos jäsenvaltiossa siis on voimassa kaksinkertaisen laskennan järjestelmä, kaksinkertaisesti laskettava biodiesel tuotetaan unionissa ja näin ollen kysyntä on unionin tuotannonalan sisäistä. Tämän päätelmän muuttamiseksi ei ole esitetty uutta näyttöä

(179) Koska sääntelytekijöistä ei ole esitetty uusia huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 143–146 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2.8 *Muut sääntelytekijät*

(180) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 147–153 kappaleessa käsitellään asianomaisten osapuolien väitteitä, joiden mukaan eräissä jäsenvaltioissa on rajoituksia, kuten kiintiöjärjestelmiä ja verojärjestelyitä, joiden tarkoituksena on rajoittaa tuontia asianomaisista maista, ja tämän vuoksi unionin tuotannonalalle mahdollisesti aiheutunut vahinko erityisesti tietyissä jäsenvaltioissa ei voi johtua tuonnista.

(181) Nämä väitteet hylättiin alustavasti muun muassa siksi, että polkumyyntituontia asianomaisista maista esiintyy useimmissa jäsenvaltioissa. Lisäksi yhteen jäsenvaltioon tuotuja tuotteita voidaan kuljettaa myytäväksi muihin jäsenvaltioihin.

(182) Yksi asianomainen osapuoli pani merkille, että Ranskassa oli vuonna 2011 tullattu vain pieni määrä argentiinalaista biodieseliä. Samaan aikaan oli ilmoitettu pieni määrä tuontia Saksaan.

(183) Ensinnäkin, kuten edellä on esitetty, yhdessä jäsenvaltiossa tullattua biodieseliä voidaan myydä toisessa jäsenvaltiossa, mikä tekee tätä asiaa koskevista tiedoista epäluotettavia. Toiseksi, otokseen valitut yritykset sekä Ranskassa että Saksassa pystyivät osoittamaan tuottamiensa ja asianomaisista maista tuotujen tuotteiden välisen hintakilpailun ja sen vuoksi kärsimänsä vahingon.

(184) Eräs toinen asianomainen osapuoli väitti, että biodieselin valmistusteollisuuden hyväksi monissa jäsenvaltioissa toteutettujen järjestelyjen peruuttaminen vähensi biodieseliä tuottavien yritysten tuloja tarkastelujaksolla, mistä aiheutui vahinkoa. Ne mainitsivat erityisesti verokannustimien asteittaisen poistamisen Ranskassa ja ”vihreiden polttoaineiden” verotuksen Saksassa.

(185) Näiden muutosten ja unionin tuotannonalan taloudellisen tuloksen heikkenemisen välillä ei kuitenkaan ole ilmeistä ajallista yhteyttä. Monet näistä aloitteista eivät koskeneet biodieselin valmistajia vaan sen käyttäjiä, ja useimmat niistä olivat edelleen voimassa tutkimusajanjakson aikana. Ei ole esitetty näyttöä sen osoittamiseksi, että jäsenvaltioiden politiikan muutokset pakollisten sekoittamisvaatimusten suuntaan olisivat vahingoittaneet unionin tuotannonalaa.

(186) Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja pani merkille kilpailupääosaston käynnissä olevan tutkimuksen, joka koskee väitettyä vääristyneiden hintojen ilmoittamista Plattsin toteuttamaan öljyn ja biopolttoaineiden hintoja koskevaan arviointiin, ja vaati kyseisen tutkimuksen kohteena olevan toiminnan pitämistä mahdollisena vahingon aiheuttajana. Tämä väite hylättiin, koska tutkimus on vielä kesken ja sen tuloksia ei ole julkaistu.

(187) Koska jäsenvaltioiden politiikasta ei ole esitetty uusia huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 147–153 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

3. **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(188) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti asianomaisista maista oli tutkimusajanjaksolla polkumyyntiä, joka alitti unionin tuotannonalan myyntihinnat. Polkumyyntituonnin lisääntyneen määrän ja unionin tuotannonalan tilanteen heikkenemisen välillä on selvä ajallinen yhteys. Polkumyyntituonti kilpaili suoraan unionin tuotannonalan tuotannon kanssa, minkä vuoksi unionin tuotannonalan kannattavuus ja markkinaosuus heikkenivät tarkastelujaksolla. Vaikka unionin tuotannonalan tulokseen ovat voineet tietyssä määrin vaikuttaa muut tekijät, joita käsitellään aiempana, on kuitenkin selvää, että polkumyyntituonti asianomaisista maista aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle.

(189) Ei ole esitetty uutta näyttöä, jonka perusteella voitaisiin muuttaa päätelmää siitä, että muiden tekijöiden vaikutus yksin tai yhdessä ei olisi voinut poistaa syy-yhteyttä polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä. Koska syy-yhteyttä koskevasta päätelmästä ei ole esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 154–157 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

G. **UNIONIN ETU**

1. **Unionin tuotannonalan etu**

(190) Koska unionin tuotannonalan edusta ei ole esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 159–161 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2. **Etuyhteydettömien tuojien ja kaupan alan toimijoiden edut**

(191) Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että ehdotetuilla tulleilla olisi kielteinen vaikutus tuojiin ja kaupan alan toimijoihin, mutta ei esittänyt näyttöä väitteensä tueksi. Itse asiassa kyseinen väite osoitti päinvastaista, koska sen mukaan tulli voitiin siirtää hinnankorotuksena käyttäjille ja kuluttajille, jolloin sillä ei todennäköisesti olisi mitään vaikutusta tuojiin ja kaupan alan toimijoihin.

(192) Tuojilta tai kaupan alan toimijoilta ei saatu huomautuksia väliaikaisten toimenpiteiden julkaisemisen jälkeen.

(193) Koska etuyhteydettömien tuojien ja kaupan alan toimijoiden eduista ei ole esitetty uusia lisähuomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 162 ja 163 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

3. **Käyttäjien ja kuluttajien etu**

(194) Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että ehdotetut tullit nostaisivat biodieselin hintaa ja siten vähentäisivät kuluttajien kannustimia ostaa biopolttoaineita käyttäviä autoja.

(195) Tämä väite hylätään. Biodieselin pääasiallinen käyttötarkoitus on sekoittaminen mineraalidieseliin kuluttajille myytäväksi, jotta näiden ei tarvitsisi ostaa erityisesti biopolttoainetta käyttävää ajoneuvoa.

(196) Vaikka polttoaineeseen sisältyvän biodieselin hinta nousisi, jos se tuotaisiin Argentiinasta tai Indonesiasta, kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa todetaan, biodieselin osuus kuluttajille myytävästä dieselistä on kuitenkin niin pieni, että myös hinnankorotus jäisi vastaavasti niin pieneksi, että kuluttajat tuskin huomaisivat sitä.

(197) Toimenpiteiden mahdollinen vaikutus kuluttajalle myytävän dieselin lopulliseen hintaan, minkä odotetaan olevan pieni, kuten edellä esitetään, ei vaarantaisi uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin tavoitteiden saavuttamista.

(198) Käyttäjät tai kuluttajat tai käyttäjiä tai kuluttajia edustavat ryhmät tai yhdistykset eivät ole esittäneet huomautuksia väliaikaista tullia koskevasta asetuksesta.

(199) Koska kuluttajien etua koskevia lisähuomautuksia ei ole esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 164–166 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

4. **Raaka-ainetoimittajien etu**

(200) Koska raaka-ainetoimittajien edusta ei ole esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 167–169 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

5. **Unionin etua koskevat päätelmät**

(201) Ei ole esitetty huomautuksia, joiden perusteella olisi syytä muuttaa väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyä unionin etua koskevaa analyysia. Tämän vuoksi on edelleen unionin edun mukaista, että toimenpide toteutetaan. Sen vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 170 ja 171 kappaleessa esitetyt päätelmät.

H. **LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

1. **Vahingon korjaava taso**

(202) Monet asianomaisista osapuolista vastustivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 175 kappaleessa esitettyä unionin tuotannonalan 15 prosentin voittomarginaalitavoitetta väittäen, että unionin biodieselteollisuuden on epärealistista odottaa niin korkeaa voittoa.

(203) Useimmat näistä asianomaisista osapuolista ehdottivat kuitenkin 15 prosentin voittomarginaalitavoitteen korvaamista muilla luvuilla, joita on sovellettu muina aikoina tai muissa tutkimuksissa, perustelematta kuitenkaan, miksi jokin tietty ajanjakso tai tutkimus olisi asianmukaisempi kuin jokin toinen.

(204) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaan 15 prosentin voittomarginaali on voitto ilmaistuna prosenttiosuutena liikevaihdosta, joka unionin tuotannonalalla toteutui polkumyyntituonnin puuttuessa vuosina 2004–2006. Tämä oli viimeisin ajanjakso, jona voittoa tehtiin ilman polkumyyntituonnin vaikutusta, sillä vuodesta 2006 polkumyyntituontia on ollut koko ajan unionin markkinoilla, ensin Yhdysvalloista ja sen jälkeen Argentiinasta ja Indonesiasta.

(205) Unionin biodieselmarkkinat ovat monessa suhteessa kuitenkin kehittyneet merkittävästi vuosien 2004–2006 jälkeen. Polkumyyntituonnin markkinaosuus oli vuosina 2004–2006 merkityksetön ja myös muu tuonti oli vähäistä. Tutkimusajanjaksolla polkumyyntituonnin markkinaosuus oli 19 prosenttia. Vuosina 2004–2006 unionin tuotannonala muodostui 40 yrityksestä. Nyt yritysten määrä on jo yli 200, joten kilpailukin on lisääntynyt.

(206) Kulutus lisääntyi vuosina 2004–2006 dramaattisesti 2 miljoonasta tonnista 5 miljoonaan tonniin. Tarkastelujaksolla kulutus sen sijaan lisääntyi vain vähän ja kapasiteetin käyttöaste, joka oli 90 prosenttia vuosina 2004–2006, oli tutkimusajanjaksolla 55 prosenttia.

(207) Sen vuoksi katsotaan olevan syytä ottaa huomioon edellä kuvailtu markkinakehitys ja määrittää voittomarginaalitavoite sen mukaan, jotta se vastaisi voittoa, joka unionin tuotannonalalla olisi odotettavissa nykyisissä markkinaolosuhteissa.

(208) Näin ollen on voittoprosentin sijasta laskettu kyseisten kolmen vuoden tosiasiallinen voitto euroina myytyä tonnia kohden. Tämä laskettiin jokaisen vuoden osalta vuoden 2011 hintatason mukaan ja näistä laskettiin keskiarvo. Unionin tuotannonalan voittomarginaalitavoite prosentteina liikevaihdosta tutkimusajanjaksolla on 11,0 prosenttia.

(209) Vahingon korjaava marginaali on siis laskettu uudelleen tällä perusteella.

(210) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli väitti vahingon korjaavan marginaalin osalta, että 5,1 prosentin tuontitulli, jota sovelletaan puhdistetun, valkaistun ja hajuttomaksi käsitellyn palmuöljyn tuontiin unioniin, olisi vähennettävä unionin tuottajien tuotantokustannuksista. Tämä väite hylätään, koska kyseinen tulli on palmuöljyn tuontia harjoittavien unionin tuottajien kustannus ja olisi siten otettava huomioon.

(211) Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja kyseenalaisti unionin tuotannonalan voittomarginaalitavoitteen laskentatavan ja vuosien 2004–2006 tietojen käytön sekä ehdotti voittomarginaalitavoitteen laskemista ainoastaan vuoden 2004 tietojen perusteella. Aikaisempi tutkimus, joka koski tuontia Yhdysvalloista, osoitti kuitenkin, että kolmen vuoden keskiarvon laskeminen antoi tarkemman tuloksen kuin pelkästään vuoden 2004 tietojen käyttäminen. Ei ole esitetty väitteitä, joiden perusteella tätä päätelmää olisi syytä muuttaa.

(212) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijät väittivät, että alustavassa vaiheessa ehdotettu 15 prosentin voittomarginaalitavoite olisi säilytettävä. Valituksen tekijöiden esittämät väitteet eivät kuitenkaan liity tavoitteeseen, jota varten voittomarginaalitavoite vahvistetaan, eli sen selvittämiseen, mikä oli unionin tuotannonalan voitto polkumyyntituonnin puuttuessa. Sen vuoksi väite hylätään.

(213) Koska vahingon korjaavasta tasosta ei ole esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 176 ja 177 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2. **Lopulliset toimenpiteet**

(214) Polkumyynnistä, vahingosta, syy-yhteydestä ja unionin edusta tehtyjen päätelmien perusteella katsotaan, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia koskevat lopulliset polkumyyntitullit olisi otettava perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön polkumyynti- ja vahinkomarginaaleista alemman suuruisina alhaisemman tullin säännön mukaisesti.

(215) Polkumyyntitullit määritettiin vertaamalla vahingon korjaavia marginaaleja ja polkumyyntimarginaaleja. Lopulliset polkumyyntitullit, ilmaistuna prosentteina CIF unionin rajalla tullaamattomana -hinnoista, ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali	Vahinkomarginaali	Polkumyyntitulli
Argentiina	Aceitera General Deheza SA, General Deheza, Rosario; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	41,9 %	22,0 %	22,0 % (216,64 euroa)
	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	46,7 %	24,9 %	24,9 % (239,35 euroa)
	Molinos Río de la Plata SA, Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	49,2 %	25,7 %	25,7 % (245,67 euroa)
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	46,8 %	24,6 %	24,6 % (237,05 euroa)
	Kaikki muut yritykset	49,2 %	25,7 %	25,7 % (245,67 euroa)
Indonesia	PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta	8,8 %	19,7 %	8,8 % (76,94 euroa)
	PT. Musim Mas, Medan	18,3 %	16,9 %	16,9 % (151,32 euroa)
	PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan	16,8 %	20,5 %	16,8 % (145,14 euroa)
	PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan ja PT. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	23,3 %	20,0 %	20,0 % (174,91 euroa)
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	20,1 %	18,9 %	18,9 % (166,95 euroa)
	Kaikki muut yritykset	23,3 %	20,5 %	20,5 % (178,85 euroa)

(216) Koska polkumyyntitullia sovelletaan puhtaan biodieselin lisäksi myös sekoituksiin, joihin sisältyy biodieseliä (suhteessa painon mukaiseen biodieselpitoisuuteen), on täsmällisempää ja asianmukaisempaa ilmaista tulli kiinteänä euromääränä nettotonnia kohden ja soveltaa tätä tuotuun puhtaaseen biodieseliin tai sekoitetun tuotteen biodieselosuuteen, jotta jäsenvaltioiden tulliviranomaiset voivat panna tullin täytäntöön asianmukaisesti.

(217) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 183 kappaleen mukaan biodieselin tuontiin asianomaisista maista sovelletaan kirjaamisvelvoitetta, jotta tullit voidaan tarvittaessa kantaa enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa.

(218) Tällainen rekisteröityjen tuotteiden tullien kantaminen on mahdollista vain, jos perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan edellytykset täyttyvät. Rekisteröinnin jälkeistä tuontia koskevien tilastojen tarkastelussa ei ole ilmennyt tuonnin merkittävää lisääntymistä ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa vaan tuonti päinvastoin väheni huomattavasti. Edellytykset eivät siis täyty, joten rekisteröidystä tuonnista ei kanneta tulleja.

(219) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin nyt tehdyn tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavia tulleja) yksinomaan asianomaisista maista peräisin olevan, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(220) Kaikki näiden yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt pyynnöt) on toimitettava viipymättä komissiolle ([1]), ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta olennaiset tiedot, erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa vastaavasti saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.

(221) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottoa Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksensa lopullisista päätelmistä.

(222) Kaikkia asianomaisten osapuolten toimittamia suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin ja ne otettiin soveltuvin osin huomioon.

3. **Sitoumukset**

(223) Kaksi indonesialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa tarjosi samanlaisia hintasitoumuksia perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Raaka-aineen merkittävien hintavaihteluiden vuoksi tuotteen ei katsota soveltuvan kiinteään hintasitoumukseen. Tämän vuoksi molemmat yritykset tarjosivat, että vähimmäistuontihinnat indeksoitaisiin säännöllisesti raa'an palmuöljyn hinnanvaihteluiden mukaisesti soveltamalla kerrointa tähän raaka-ainekustannukseen.

(224) Jotta tällainen näiden kahden vientiä harjoittavan tuottajan tarjoama vähittäishinnan indeksointi voitaisiin toteuttaa mielekkäästi, siinä olisi otettava huomioon ne monet muut tekijät, joilla on merkitystä asian kannalta ja jotka osoittavat biodieselmarkkinoiden epävakauden. Biodieselin markkinat ovat hyvin epävakaat, ja alan liiketoimintaan vaikuttavat monet lisätekijät, kuten biodieselin kauppajärjestelmän monimutkaisuus, kaasuöljyn ja biodieselin hintaero, kasviöljymarkkinoiden epävakaus ja kehityssuuntaukset ja erityyppisten kasviöljyjen keskinäiset riippuvuussuhteet sekä Yhdysvaltain dollarin ja euron välisen vaihtokurssin kehitys. Tällaisten tekijöiden huomioiminen edellyttäisi hyvin monimutkaista ja monitasoista päivittäistä indeksointia, jotta se olisi tarkoituksenmukaista. Sen vuoksi ehdotettua kuukausittaista indeksointia ainoastaan raa'an palmuöljyn hintojen perusteella ei pidetä tarkoituksenmukaisena, ja sillä ei olisi saavutettavissa toivottuja tuloksia.

(225) Lisäksi näiden indonesialaisten viejien ja niiden asiakkaiden välillä on havaittu merkittäviä ristiinkompensoinnin riskejä, koska unioniin viedään myös muita tuotteita kuin biodieseliä ja alan tavanomaisia käytäntöjä ovat biodieselin, raa'an palmuöljyn ja muidenkin tuotteiden lainaaminen ja vaihtaminen yritysten välillä.

(226) Edellä mainittujen tekijöiden vuoksi sitoumusten tehokas täytäntöönpano ja seuranta olisi erittäin työlästä ellei jopa käytännössä mahdotonta. Sen vuoksi näitä sitoumustarjouksia ei voida hyväksyä edellä esitetyistä syistä.

4. **Väliaikaisten polkumyyntitullien lopullinen kantaminen**

(227) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli väitti polkumyyntimarginaalien laskennassa tapahtuneen alustavassa vaiheessa laskuvirheitä, joita ilman marginaalit olisivat olleet vähimmäistasoa. Sen vuoksi kyseinen asianomainen osapuoli pyysi, että väliaikaisia polkumyyntitulleja ei kannettaisi. Tämä vaatimus on hylättävä, sillä lopullinen polkumyyntitulli on selvästi korkeampi kuin väliaikainen tulli.

(228) Todettujen polkumyyntimarginaalien ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon suuruuden vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaisten väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät olisi kannettava lopullisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, joko puhtaassa muodossa tai sekoituksena, ja jotka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodeihin ex 1516 20 98 (Taric-koodit 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ja 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-koodit 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ja 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taric-koodi 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taric-koodit 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ja 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-koodit 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 ja 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-koodit 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ja 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-koodit 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ja 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97 (Taric-koodit 3824 90 97 01, 3824 90 97 03 ja 3824 90 97 04), 3826 00 10 ja ex 3826 00 90 (Taric-koodit 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ja 3826 00 90 30).

([1]) Osoite: European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun tuotteeseen, jonka jäljempänä luetellut yritykset ovat tuottaneet, sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

Maa	Yritys	Tulli euroa nettotonnia kohden	Taric-lisäkoodi
Argentiina	Aceitera General Deheza SA, General Deheza, Rosario; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	216,64 euroa	B782
	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	239,35 euroa	B783
	Molinos Río de la Plata SA, Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	245,67 euroa	B784
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio SA, Buenos Aires; Viluco SA, Tucuman	237,05 euroa	B785
	Kaikki muut yritykset	245,67 euroa	B999
Indonesia	PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94 euroa	B786
	PT. Musim Mas, Medan	151,32 euroa	B787
	PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14 euroa	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91 euroa	B789
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95 euroa	B790
	Kaikki muut yritykset	178,85 euroa	B999

3. Sekoituksia koskevan polkumyyntitullin soveltamisessa otetaan huomioon, missä suhteessa sekoituksessa on kokonaispitoisuudesta painon mukaan rasvahappomonoalkyyliestereitä ja parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselpitoisuus).

4. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ([1]) 145 artiklan mukaisesti, polkumyyntitullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa komission asetuksella (EU) N:o 490/2013 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät.

3 artikla

Kun jokin uusi Argentiinassa tai Indonesiassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja toimittaa komissiolle riittävää näyttöä siitä, että

— se ei vienyt unioniin 1 artiklan 1 kohdassa kuvattua tuotetta tutkimusajanjakson aikana (1 päivän heinäkuuta 2011 ja 30 päivän kesäkuuta 2012 välinen aika),

— se ei ole etuyhteydessä yhteenkään Argentiinassa tai Indonesiassa toimivaan viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja toimenpiteitä, ja

— se on tosiasiallisesti vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin toimenpiteiden perustana olevan tutkimusajanjakson jälkeen tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite merkittävän tuotemäärän viemiseksi unioniin,

edellä olevaa 1 artiklan 2 kohtaa voidaan muuttaa lisäämällä uusi vientiä harjoittava tuottaja yhteistyössä toimineisiin mutta otoksen ulkopuolisiin yrityksiin, ja siihen voidaan näin ollen soveltaa asianomaisen maan painotettua keskimääräistä tullia.

([1]) Komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodekseista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä marraskuuta 2013.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
L. LINKEVIČIUS